



Yapay Zeka Çağında Yazılım Geliştirme

Yapay Zeka Konulu Yazılar

Özcan Acar

Yapay Zeka Çağında Yazılım Geliştirme

Yapay Zeka Konulu Yazılar

Özcan Acar

İthaf

Bu kitap, yapay zekâ çağının yalnızca yazılım geliştirmeyi değil, bilgi üretme biçimimizi de değiştirdiğinin küçük bir kanıtıdır.

Bu kitabın ortaya çıkmasında bana sabırla eşlik eden ChatGPT'ye ve Claude Opus 4.8'e içtenlikle teşekkür ederim.

.

İnsan ile yapay zekânın birlikte üretebildiği şeylerin en güzel örneklerinden biri olarak bu kitabı onlara ithaf ediyorum.

Teşekkür ederim.

— Özcan Acar

Önsöz

Bu kitap, KurumsalJava.com üzerinde yayımlanmış yapay zeka konulu yazıları bir araya getirmek amacıyla hazırlanmıştır.

Metinler mümkün olduğu kadar orijinal halleriyle korunmuştur. Sadece web sayfasına ait menü, yorum, kategori, reklam ve navigasyon gibi kitap formatına uygun olmayan bölümler çıkarılmıştır.

Bu kitaptaki yazılar KurumsalJava.com üzerinde yayımlanan yapay zeka konulu blog yazılarından derlenmiştir. Güncel yazılarımı şu adreste bulabilirsiniz:

<https://kurumsaljava.com/yapay-zeka-konulu-yazilar/>

İçindekiler

Önsöz	1
Statükocu Zihniyet	7
Yapay Zeka İle Çevik Olma	9
Yazılımcılar İçin Yeni Dönem Başlıyor	10
Yazılımcılar İçin Yapay Zeka Kullanma Kılavuzu	11
Code Generation ve Generative AI	15
Mindshift	16
Analog Yazılımdan Dijital Yazılıma Geçiş	17
Junior Yazılımcılar ve Vibe Coding	18
Kim Code Review Yapar?	19
LLM'ler Çağımızın Yeni Derleyicileri	20
Test Yazmaya Gerek Kalmadı	21
Yapay Zeka ile Otomasyon Çılgınlığı	24
Yapay Zeka İle Deklaratif Programlama Çağı	25
Tuvaldeki Uygulama	26
Prompt Engineering	28
Yapay Zekanın Maliyeti	29
Sona Kalanları Köpekler Isırır	30

Yapay Zeka İle Uçtan Uca Yazılım	31
Deterministik Yeti	32
AI Driven Development	33
Yapay Zeka ve Context Türleri	34
Yeni Dönemin Programcıları	36
Test Edenler Kazandı	37
Takım Olayı Bitmiştir	38
Konuyu Bilmiyorlar	39
Hangisi Daha Verimli	40
Çevik Yazılımın Rönesansı	41
Human Context Switch	42
Analizin Analizi	43
Gereksinimlere Odaklanma	44
Dağarcığın Gücü	45
Zayıf Bağlam	46
Lütfen	47
Claude Opus	48
Amiga Efekti	49
Nyet!	50
Yazılımda Döngüler	51

Bitti mi?	52
Yapay Zekaya Güvenmek	53
Frontend First	56
Yapay Zeka İle Kaybolacak Meslekler	57
Opus 4.8 ile İlk Deneyimlerim	58
AI First	59
Yazılım Hala bir Zanaat mı?	61
Full Automated Coding	62
Yapay Zekaları Birbirlerine Kırdırma	64
İpek Böceği	65
Yeni Derleyiciler LLM'ler	67
Yapay Zeka Yolculuğumun Kısa Hikayesi	68
Gereksinim Analizi	69
Artık Kod Yazmaya Gerek yok	70
Teknoloji Ötesi	72
Yazılım Artık Epistemolojidir	73
İşin Özü	74
Yeni Soyutluk Seviyesi	75
Yapay Zeka İle Nasıl Çalışıyorum	76
Gereksinim Analizi	78

Fable ile Chatgpt Nasıl Beraber Çalışırlar?	79
Fable 5 Masal Oldu	80
Loop Engineering	81
Hala Prompt Engineering mi Yapıyorsunuz?	83
Yapay Zeka Araç Kullanımı Nasıl Evrildi?	84
Intent Based Programming ve Intent Specific Language (ISL)	85
Yazar Hakkında	87

Statükocu Zihniyet

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2025/12/21/statukocu-zihniyet/>

Yazılımcı olarak bazı gerçeklerle yüzleşmemiz gerekiyor.

Copilotu sadece bir sefer Claude Sonet 4.5 ya da türevleri ile deneyimleyen bir yazılımcı, anti yapay zeka savlarının birçoğunun gerçek dışı olduğunu görecektir. Nedir bu anti yapay zeka savları?

- Vibecoding iyi netice vermez,
- Senior programcı vazgeçilmezdir,
- Yapay zeka yazılımcı mesleğini ortadan kaldıramaz,
- ve türevleri...

Yapay zekanın tecrübeli bir yazılımcıyı ortadan kaldırma ihtimalinin olmadığını düşününlerdenim. Aynı şekilde vibecoding hızlı MVP tarzı prototipleme için kullanılacak bir yöntemdir. Ancak yazılıma yeni başlayanlar için vibecoding bir zehirdir. Adapte olabilen senior vazgeçilmez olacaktır.

Bunlara değindikten sonra, asıl anlatmak istediğim mevzuza gelmek istiyorum.

Statükocu zihniyet...

Bence çok hızlı bir şekilde bu statükoyu korumacı zihniyetten vazgeçmek gerekiyor. Kendimize asıl sormamız gereken soru şu:

Biz yazılımcılar için çalışma tarzı nasıl değişecek ve biz buna nasıl adapte olabiliriz?

Bugün modern bir araba fabrikasında insanlar sadece gözlemci durumda. Tamamen karanlıkta faaliyet gösteren fabrikalar var. Bir senior seviyesinde gelmiş programcının teknik olarak yapay zeka ile rekabet etmesi imkansız. Senior programcılar ilerde yapay zeka işini yaparken gözlemci ve kontrolcü konumunda kalabilir.

Benim yanımda örneğin benim kadar, belki de daha yetkin birisi oturuyor artık: LLM. Ben ona hergün iş yaptırıyorum ve zamandan tasarruf ediyorum. İş bilen birisinin ona ne yapması gerektiğini anlatması işin küçük bir bölümü artık. Kısa bir zaman sonra yazılımcılar olarak çok farklı bir ortamda çalışıyor olacağız. Buna ne kadar hazırız?

Kod yazmak işin çok küçük bir kısmı. Biz yazılımcılar bu dar alanda yapay zeka ile rekabet etmek zorunda değiliz. Bırakalım angaryayı onlar yapsın. Bizi ayrıcalıklı kılacak olan hardskills değil, softskillsdir. Onlara odaklanarak her an

artan yazılım talebini rahatlıkla karşılayabiliriz.

Yapmamız gereken tek şey değişimi kabul edip, onunla yaşama yetisi geliştirmektir.

Özcan Acar EOF (End Of Fun)

Yapay Zeka İle Çevik Olma

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2025/12/22/yapay-zeka-ile-cevik-olma/>

Yazılımda çevik olmanın tek yöntemi test yazmaktır. Yazılım projelerinin zaman içinde yeniden yapılandırılmayarak telef olmalarının tek sebebi test eksikliğidir.

Bknz: <https://kurumsaljava.com/2012/04/05/cevikliğin-boylesi/>

Artık test yazmamak için hiçbir mazuriyet kalmamıştır. Claude Sonet 4.5 yeni bir API için 20 ye yakın entegrasyon testini 5 dakikanın altında olusurdu. O testleri yazmak günler ya da haftalar alabilir.

Test yazmamanın ana sebebi yanı maliyetli olması nedeni artık ortadan kalkmıştır.

Çevik süreçlerinin oturamamasının da ana sebebi refactoring yapma kabiliyetinin geliştirilememesi idi.

Bu taktirde XP gibi çevik süreçlerin tekrar bir rönesans yaşaması söz konusu.

Yazılımcılar İçin Yeni Dönem Başlıyor

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2025/12/23/yazilimcilar-icin-yeni-donem-basliyor/>

Sadece mevcut bilgi ve tecrübe seviyesini ölçmeye yönelik yazılımcı mülakatları sona erecek.

Artık adaylardan copilot gibi yapay zeka araçları ile sunulan bir fikir için çok hızlı ve çalışır bir protip (MVP) oluşturmaları istenecek. Birkaç saatlik bir zaman diliminde fikirden, çalışan ürüne kadar tüm yazılım yelpazesi ve adayın bu süreçte nelere hakim olduğu kontrol edilecek.

Böylece usta-çırak ilişkisi ile yetiştirilmeyen yazılımcılar için bunun önü açılmış oluyor.

Nasıl bir kalp cerrahi asistan doktor olarak yıllarca bir kalp operasyonunun pratik ve teorik eğitimini ustalarından alıyorsa, yazılımcıların da böyle bir ilişki içinde yetkinlik kazanmaları gerekir hale gelecek. Bunun olmadığı bir ortamda yetişen tüm yazılımcılar vibecoding ile mülakatta istenenleri yapabilir anca ne yaptıklarını açıklayamayacak halde olacaklar.

Artan yazılım talebi ile yazılımcılar bu işin kendi kendilerine öğrenmeye bırakılamayacak kadar kritik unsur haline geliyorlar. Yazılım bir zanaattır ve ustası tarafından öğretilmek zorunda.

Bknz: <https://kurumsaljava.com/2012/05/08/programcilik-sanat-mi-zanaat-mi/>

Yazılımcılar İçin Yapay Zeka Kullanma Kılavuzu

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2025/12/29/yazilimcilar-icin-yapay-zeka-kullanma-kilavuzu/>

Ben günlük işlerimde IntelliJ / Android Studio ve Copilot Claude Sonnet 4.5 yapay zeka modelini kullanıyorum.

Zaman içinde kendim için yapay zeka öncesinden çok farklı bir çalışma modeli geliştirdim. Bu bir nevi yapay zeka kullanım kılavuzu. Yapay zeka araçları geliştirildi lakin bunlarla nasıl programcı olarak çalışmamız gerektiğine dair bize bir kullanım kılavuzu verilmedi. Herkes kendi başına bunları keşfetmek zorunda. Bu konuya katkı amacıyla kendi tecrübelerimi paylaşmak istedim. Hep birlikte belki genel kapsamlı bir çalışma ve kullanım kılavuzunu geliştirebiliriz. Bu yazım benim için bir nevi “programming best practices with ai” görevini görecek.

Yeni Soyutluk Seviyesi: Eskiden programcı olarak mimari, nesneye yönelik programlama, tasarım şablonları gibi konularla istigal ederek, program geliştirdik. Şimdilerde daha yüksek bir soyutluk seviyesinde, yapay zeka ile gelen prompt engineering, context, mcp, token ve agent gibi yeni terminoloji, yöntem ve araçları kullanarak program yazıyoruz. Bu ister istemez program yazma tekniklerimizi, alışkanlıklarımızı ve soyutlama yetimizi doğrudan etkiliyor. Burada atabileceğimiz en doğru adım soğuk suya atlamak yanı biran önce bu yeniliklere adapte olup, gerektiği şekilde hareket edebilmek olacaktır.

Doğru Model: Ben gpt 5 ve türevleri ile çok sağlıklı sonuç alamadım. Gemini türü modelleri de denedim. Lakin Claude Sonnet 4.5 ile en iyi sonuçları aldım. Bu konuda herkesin LLM seçimi yapılan işin bağlamına göre değişecektir. Doğru modelin çalışma verimliliğini artırır, yanlış model ile çalışmak günün sonunda hiçbir şey basaramamışlık hissi bırakabilir.

Copilot Ayarları: Copilot için proje workspace içinde copilot-instructions.md isimli dosyada yapay zekanın işlem yapmadan önce dikkate alması gereken hususları listeledim. Burada metodların nasıl yapılandırılması gerektiğinden, UI tasarımı, kullanılacak çatılar, kod stili ve testlere kadar birçok konuda yapay zekaya yardım edici bilgiler vermek mümkün. Buradaki amacın daha deterministik ve belli bir yapıda olmasını sağlamak.

Prompt Mühendisliği: Bir yazılım mühendisi artık bir prompt mühendisine dönüşmek zorunda. Ben bu tabiri çok hoş bulmuyorum, lakin programcının artık kendi anadilinde, geliştirilmesini istediği uygulamanın nasıl olması gerektiğine dair en ince detaya kadar bunu net bir şekilde ifade edebilir ve kagida dökebilir hale gelmesi gerektiği zorunluluğunun olduğunu düşünüyorum. Yapay zeka ile interaksyonda destan yazmaya gerek yok. Prompt ne kadar sade ise, o oran-

da çıktının beklentileri karşıladığını gördüm. Buradaki en önemli nokta context olarak ifade edilen kapsama alanının iyi tanımlanmış ve doğru verilerle doldurulmuş olmasıdır. Ben örneğin copilot ile çalışırken her prompt için gerekli sınıfları, görselleri ve belgeleri context içinde tanımlıyorum. Bu şekilde copilot ve dolaylı olarak Claude Sonnet benim prompt içinde ifade ettiklerimi workspace içinde yer alan içerikle daha iyi eşleştirip, yapılması gerekenleri tespit ettikten sonra, hayata geçirebiliyor.

Kısaca ne kadar prompt, o kadar köfte!

Prompt History: Ben workspace içinde prompt.md isminde bir dosyada, kullandığım tüm promptları tutuyorum. Aslında güncel prompt için aklıma gelen ilk düşünceleri bu dosyaya eklemeye başlıyorum. İlk düzeltmelerden sonra promptu en güncel hali ile copilota veriyorum. Zaman içinde bu bir nevi dokümantasyona dönüşüyor ve günler sonra tekrar yazdıklarına göz atarak, nasıl buraya geldiğime dair sağlam bir fikre sahip olabiliyorum. Bazen copilot ile oluşan kodu revert / rollback yapıyorum. Bu gibi durumlarda da aynı promptu history dosyasında lokalize ederek, yeniden kullanma şansım oluyor.

Architecture First : Hiçbir ön hazırlık yapmadan copilota kod yazdırmanın ismi vide coding. Bunun nereye varacağı malum. Bu sebeple yeni bir uygulamaya başladığımda kesinlikle yapay zeka aracı kullanmıyorum. Uygulamanın temellerini kendi bilgi, tecrübem ve düşüncelerim doğrultusunda elimle atmam gerekiyor. Bu şekilde ilk mimari ve katmansal yapı ortaya çıkıyor. Akabinde yapay zeka oluşan yapıyı kendi isinde kopyalarak, gerekli kod parçalarını oluşturması daha kolay hale geliyor.

Building Blocks & Subprompting: Ben bir uygulama özelliğini (feature) yapay zekaya bir prompt ile yaptırmaya çalışmıyorum. Bu çok iyi sonuçlar veren bir yöntem olmadı benim için. Bunun yerine uygulama özelliğini küçük parçalara bölerek, her parça için bir prompt yazıyorum. Burada öncelik her zaman uygulama özelliğinin temelini oluşturan domain sınıfları, veri tabanı yapısı, repository ve servis sınıfları gibi yapıları ortaya çıkartacak temel promptlar aracılığı ile uygulama özelliğinin temellerini atabilmek. Temeller inşa edildikten sonra yeni promptlar ile kat çıkılması yanı istenilen türde bir uygulama özelliğinin programlanması kolaylaşıyor.

Gereksiz Muhabbet: Copilot ile gereksiz yere “iyi yaptın aferin” yada “tesekkür ederim” gibi şeyler yazarak sohbet etmiyorum. Bu tür geri bildirimlerin programcı olarak size hiçbir faydası yok. Yapay zeka bu sebeple gereksiz yere enerji sarf eder ve siz de en kötüsü faydasız bir işlem için token harcamış olursunuz.

Sürekli Commit: LLM ile çalışmak klasik programlama mantığına aykırı bir durum. Programcılık mantık gereği deterministik ve yer yer idempotent olmak zo-

runda. Lakin ben aynı promptun aynı sonucu verdigine hiç sahit olmadim. LLM'ler deterministik yapılar değil, istatistiksel yapılar, yanı çıkan sonuçlar da ne yazık ki istatistiksel olabilirlik hesaplamalarına dayanıyor yanı deterministik olamıyorlar.

Bunu bildigim için her prompt öncesinde son yapılanları korumak amacıyla git commit ile tüm değişiklikleri saglama alıyorum. Prompt sonrasında oluşan program parçaları hosuma gitmiyorsa, rollback ile cikis noktama geri dönüyorum ve promptu yeniden sekillendirip, devam ediyorum. Sonuç hosuma gittiği takdirde code review yaparak tekrar bir commit alıyorum ve bir sonraki promptta geciyorum.

Olmadiysa Rollback: Biraz önce bahsettiğim gibi LLM çıktıları deterministik değil. Bunun yanı sıra prompt ve context yetersiz kaldığı için cikti istenilen türde olmayabilir. Bu durumda kodu degistirmek yerine rollback yaparak, sıfırdan başlıyorum. Kodu degistirmek ve calistirmaya çalışmak çok zaman kaybına sebep olabilir. Bu yüzden sıfırdan baslayabilmek her daim daha iyi bir opsiyondur.

Regresion Testing: Eğer promptlar ile test yazmıyorsanız ya da yazdirmiyorsanız, geçmiş olsun. Er ya da gec kullandığınız LLM daha önce yaptığı değişiklikleri ezecek ve çalışır durumda olan program parçaları çalışmaz hale gelecektir. Buna programcılar arasında regresyon – geriye gitme denir. Bunun için özel bir test kategorisi bile vardır: regresyon testleri.

Ne kadar yapay zeka da dense, LLM bir yapay zeka olmakdan ışık yili kadar uzak. Bu yüzden geniş kapsamlı degisikliklerde uygulamanın bazı bölümlerinde istenmeyen değişiklikler vücut bulmus olabilir. Bunları tespit etmenin tek yolu, otomatik çalışan testlerdir.

LLM'i sürekli refactoring yapan bir makina gibi görmek gerekiyor. Her prompt potansiyel bir refactoring. LLM istediği şekilde kodu yogurur. Bunun mutlaka ve mutlaka yan etkileri olacaktır. Bunları tespit etmenin tek yolu test yapmaktır.

Sağlam bir test seti olmayan programcının promptlar ile gelistiridigi bir uygulama canlıya alındığında en iyi ihtimalle deterministik olmayan davranislar sergileyebilirken, en kötü ihtimalle çalışmaz hale gelebilir. Bu sebeple her prompt mutlaka gerekli test setinin olusmasını mecbur kilmalıdır.

Continuous Review: LLM ciktisi bir kodun programcı tarafından iki sebeple gözden gecirilmesi yanı code review yapılması gerekmektedir.

İlk sebep kodun ne kadar geçerli olduğunun kontrolüdür. Kod genel geçerli kurallara uymadığı için yeniden yapılandırılabilir. Bunun için mutlaka bir code review yapılması zorunludur.

İkinci sebep benim için daha önemli bir sebep. Ben LLM ciktisi kodu okuyarak

çok şey öğreniyorum. LLM tarafından oluşturulan kodun, bu gezegen üstünde yayasan tüm programcıların açık kaynak olarak github ve co üzerinde tuttuklari kodların damitilmiş hali olduğunu düşünerek olursak, her ciktidan çok şey öğrenmenin ne kadar enfes olacağı asıkardır.

Her dönemi kendine has (bknz. Kant – Zeitgeist) bir ruhu, yaşam ve çalışma şekli var. Programcılar olarak yeni bir döneme girdik. Hızlı adapte olanlar ayakta kalırken, diğerlerine ne olacak bilinmez.

Özcan Acar EOF (End Of Fun)

Code Generation ve Generative AI

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/01/03/code-generation-ve-generative-ai/>

Code generation konusunda nereden nereye geldik...

- Üniversite yıllarında CASE araçları ile UML modelleri hazırlar ve tüm interface, dto ve entity gibi sınıfların otomatik olarak oluşturulmasını sağladık.
- Corba ve IDL ile servis arayüzlerini (interface) tanımladık, ORB üzerinden remote object ile iletişim için gerekli lokal proxy stub kodu otomatik oluşturulurdu.
- 2000 öncesi EJB döneminde local ya da remote interface sınıfları oluştururduk, implementasyonlarını EJB compiler/container kendisi yazıp, kostururdu.
- AOP (Aspect Oriented Programming) ile aspektler yazardık, gerekli bağlantıları oluşturmak için aop derleyicisi kod oluşturdu ve derledi.
- Spring ile tüm konfigürasyonu xml dosyalarında oluştururduk, proxy implementasyonlarını ve enjeksiyonu Spring IOC container yapardı. Daha sonra anotasyonlar kullanmaya başladık, arka planda gerekli kod yine build ya da runtime içinde oluşturulurdu.
- Mapstruct ile entity – dto mapping için gerekli kodu yazmaya gerek kalmadı.
- Lombok ile tüm get/set metotlarından kurtulduk.

Kodu generate ettirmek için kod yazarken, şimdilerde kod yazmadan gen ai ile tüm kodun oluşmasını seyrediyoruz.

Bundan sonra ne gelecek?

Makina kodu yazmanın ne kadar zor olduğunu hatırlayalım. Assembly ile programcılıkta büyük bir sicrama yaşandı. Bu da yetmedi ve Fortran, C ve Java gibi diller ile daha yüksek bir soyutluk seviyesine çıkıldı.

Böyle bir sürecin aynısı yapay zeka kullanımı için yaşanabilir. Artık yapay zekanın ürettiği koda hakim olamayan programcılar için yeni araçlar geliştirilecek. Onlar yardımı ile yapay zeka kullanımı daha da soyutlanacak ve kontrol edilebilir hale gelecek.

Sistemsal olarak imperatif programlama ile yapay zekaya kodu nasıl yazılacağını söylemek aynı şeyler. Bu detaylarda kaybolmak anlamına geliyor. Oysaki deklaratif tarzda ne yapılacağını söylememiz yeterli. Gerisini kullandığımız programlama dili, araç ya da yapay zeka halletmeli. Gelecekte daha çok imperatif araçlar kullanarak kod yazıyor olacağız.

Mindshift

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/01/03/mindshift/>

Benim 20 sene imperatif program kod yazdıktan sonra fonksiyonel proglamaya gecisim çok zor olmuştü. Beynimin en son hücresi bile imperatif düşünmeyi yeglerken, artık bunu başka türlü yapıyoruz demek yeterli olmuyor. İnsanın bu kemiklesmiş düşünce sablonlarını asması çok zor.

Yapay zeka bağlamında günümüzde senior (10+ yıl tecrübe) olan programcılarında buna benzer bir problem ile karşı karşıya olduklarını düşünüyorum.

Vibe coding yapan ama yapay zeka araçlarını kullanmayı öğrenmiş junior programcılarında bahsi geçen eski dönem programcılarını solladıklarını görebiliriz.

Bu sebeple değişime karşı koymadan hızlı bir şekilde adapte olmak gerekiyor. Aksi takdirde programcılıktan ekme yemek artık mümkün olmayabilir. Bunun ilk ibareleri uzun yıllar programcılık yapmış senior programcılarında sektör değiştirme ya da yönetim kademesine geçmeleri ile kendisini gösterecektir.

Analog Yazılımdan Dijital Yazılıma Geçiş

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/01/05/analog-yazilimdan-dijital-yazilima-gecis/>

Yazılım camiasındaki güncel gelişmeler Alice harikalar diyarında gibi hissettiriyor.

Artık iki dünya olustu: analog yazılım, dijital yazılım.

Benim gibi uzun yıllardan beri yazılım yapanlar analog yazılım dünyasında yetistiler.

Bugün yazılıma yeni basliyanlar, dijital yazılım dünyasının parçasi olarak yetisecekler. Onların mevcut yapılarına adapte olmaları çok daha kolay.

Birkaç ay öncesine kadar “vibe coding” in yeni başlayanlar için uygun bir yöntem olmadığı fikrine sahiptim. Bu fikrim son günlerde değişmiş durumda!

Genç arkadaşlar: hiç vakit kaybetmeyin ve vibe coding yapmaya başlayın. Sizler dijital native olarak bu yeni yazılım dünyasına doğdunuz ve orada yetiseceksiniz. Yanınızda artık tam tesekküllü ve dünyanın en donanımlı yazılımcı ustası oturuyor. Size yazılımın nasıl yapılacağını en kısa sürede öğretecek. Sürekli ona kod yazdırın ve anlamadığınız yerleri sorun. Bizim yıllar boyu çalışarak öğrendiğimiz konuları siz ışık hızında öğreniyor olacaksınız.

5 yıl içinde çok daha iyi programcıların yetistigini göreceğiz.

Bir girişimci olarak yazılım ekibimde yapay zeka ile çalışma süreçlerine hakim junior yazılımcılara öncelik vereceğim. Onların yetistirilmesi ve konuya hakimiyetleri çok daha kolay olacak.

Senior programcılar analog yazılımdan dijital yazılıma geçiş sürecinde avantajlı konumdadılar eğer bu değişimi kabul edip, yeni süreçlere adapta olabiliyorlar.

1990 yılında kod yazmaya başlamış ve son 30 yıldır profesyonel yazılımcı olarak çalışan birisi olarak sunun altını çizerek söylemek isterim:

“Yazılım konusunda ben bundan daha heyecanlı bir gelişme yaşamadım”

Junior Yazılımcılar ve Vibe Coding

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/01/06/junior-yazilimcilar-ve-vibe-coding/>

“Vibe coding” terimi mevcut durumu tanımlamak için artık yetersizdir.

Genç yazılımcılar artık vibe coding yapmıyorlar, usta çırak ilişkisi içinde gerekli tüm temel ve üst bilgiyi hocalarından (AI) öğreniyorlar.

Bizim dönemimizde eksik olan usta-çırak ilişkisi artık oluşmuş durumda. Genç yazılımcıları bu nimetten faydalanmaları yerine uyarmak anlamsız. Yaptıkları vibe coding değil, yeni düzenin öğrenme süreci ve bu sürecin sonunda kendilerini iyi yetistirmiş olacaklar.

Neden bu kadar genç yazılımcılara güveniyorum? Çünkü bir yazılımcı meraklidir. Meraklı olmayan birisi yazılımcı olamaz. Bu merak onları yapay zeka tarafından oluşturulan kodun nasıl çalıştığını anlamaya isteyecek ve bu şekilde öğrenecekler. İmtihan için kopya hazırlayan öğrencileri düşünün. Onların kopya çekme tesebbüsleri zaten gereken şeyleri öğrenmelerini sağladı.

Bu sürece yeni bir isim konması gerekiyor. Genç yazılımcılara sadece vibe coding yapıyorlar demek artık doğru değil.

Peki vibe coding nedir? Hiçbir yazılımcı eğitimi ve altyapısı olmayan ve daha önce kod yazmamış birisinin yapay zekaya kod yazdırıp, programcı olduğunu düşünmeye başlamasıdır. Burada kısa vadece prototip ve mvp tarzı ürünler çıkarılabilir lakin sürdürülebilirliği yoktur, çünkü yazılım sadece kod yazmaktan ibaret değildir ve ustalık gerektirir.

Sizce junior programcılar için vibe coding yerine hangi terimi kullanabiliriz? Önerilerinizi bekliyorum.

Kim Code Review Yapar?

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/01/07/kim-code-review-yapar/>

Copilot / Sonet 4.5 sadece fikir olarak tanımladığım uygulama için geniş kapsamlı feature listesi oluşturup, bunları 45 dakika içinde 6.319 satır kod ve 46 Dart dosyası olarak implemente etti. Aynı zaman zarfında uygulamanın ihtiyaç duyduğu backend API de olustu.

Bu ufak çaplı bir uygulama idi. Geniş çaplı bir uygulamada kod satır adedi 100K ya ulaşabilir.

Soru şu: hangi zaman diliminde kaç programcı bu kadar kodu review edebilir?

Oluşan darboğaz görülüyor mu? Bu sadece code review kısmı. Bunun gibi kurumsal projelerde asılması gereken birçok teknik ve bürokratik engel mevcut.

Artık yazılımcı ekipleri günler içinde oluşan milyonlarca satır yeni kod ile boğusuyor olacaklar.

İşin altından kalkmanın tek yolu, oluşan kodu olduğu gibi kabullenip, onay/kabul testleri ile uygulama davranışlarını test etmekten geçiyor. Uygulama istenilen davranış biçimini sergilediği sürece kodun nasıl implemente edildiğini önemli değil. Uygulama ve dolaylı olarak yapay zekanın oluşturduğu kod blackbox mahiyetinde ve her daim değiştirilebilir olma statüsünü taşımaktadır.

LLM'ler Çağımızın Yeni Derleyicileri

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/01/07/llmler-cagimizin-yeni-derleyicileri/>

Şu anda LLM ler turing complete değil. Er ya da gec LLM ler derleyicilerde olduğu gibi deterministik sonuçlar üretmeyi öğrenecekler.

Assembly kodunun elden yazıldığı günler bunun için güzel bir örnek. Yüksek dil derleyicileri assembly kodu / microcode üretmeye başladıklarında, assembly programcıları bu çıktıları çok güvenmez ve çıktıkları elden kontrol ederlermiş. Bunu artık kimse yapmıyor, çünkü derleyicilerin %100 doğru çalışmalarından eminiz. Hata derleyici de değil, yazılımcının yazdığı koddadır.

LLM ler çağımızın yeni derleyicileri ve çıktıları kısa bir zaman sonra kimse kontrol etmeyecek ve olduğu gibi doğru olarak kabul edilecek. Çıktının çalışmıyor olmasının tek sorumlusu yine o çıktı için gerekli olan bilgiyi (prompt, spec, context) yanlış tanımlayan programcısı olacak.

Test Yazmaya Gerek Kalmadı

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/01/09/test-yazmaya-gerek-kalmadi/>

Artık kodu yapay zeka yazıyor, bunu kabul ettik. Peki biz yazılımcı olarak işin neresindeyiz? Bunu burada uzun uzun anlatmak istemiyorum. Yazılımcı olarak isimiz başka alanlara kaymış durumda, ama artık kod yazmayacağız.

Artık en önemli görevlerimizden birisi test yazmak / yazdırmak ve yapay zekanın oluşturduğu kodun yanı oluşturmak istediğimiz ürünün davranışlarını test etmek. Ama test kodunu da tamamen yapay zekaya bırakmak, onun calip, onun oynadığı bizim ise sadece seyredici olduğumuz bir ortam doğurur. Bu da istediğimiz bir durum olamaz. Bizim girdileri ve çıktıları kontrol edebileceğimiz yeni bir soyutluk seviyesine ihtiyacımız var.

Cogumuz “yapay zekaya testleri de yazdırabiliriz, hem de bunu bizden daha geniş kapsamlı yapar” diyecektir. Burada bazı problemler görüyorum:

- Kodu degistiren yapay zekanın testleri de adapte etmesi tehlikeli ve bu kontrol edilemez sonuçlar doğurabilir (kendi calip, kendisi oynar metaforu)
- Statik test kodu sürekli kırılmaya müsait olduğundan, bakimi çok zordur. Yine burada “bunu yapay zeka halleder” demek uygun değil, çünkü elimizde tutmak istediğimiz bir kontrol mekanizmasına ihtiyacımız var
- Test etmek istiyoruz lakin kod yazmak, bakımını yapmak ve adapte gibi detaylar ile uğraşyoruz. Bunun yerine nasıl yerine ne sorusunu sormamız gerekmektedir. Neyi test ediyoruz sorusu test etmek istediğimiz işletme mantığına odaklanmamızı sağlayacaktır. Burada imperatif düşünce yerine neyin test edildiğini tayin ettiğimiz deklaratif düşünce tarzına geçmiş oluyoruz.

Ne yapabiliriz?

Artık düşüncelerimizi belli kalıplara sokarak bilgisayar ile çalışma zorunluluğumuz ortadan kalkmış durumda. Biz yapay zeka ile kendi dilimizde iletişim kuruyoruz. Çıktıları kontrol etmek için kullanacağımız yeni soyutluk seviyesi de bu.

Bir uygulamanın feature olarak tanımladığımız ve implemente ettiğimiz değişik türde davranışları olabilir. Bu davranışların uygulama tarafından sergilenebilmesi için kullanıcılar tarafından tetiklenmeleri gerekir. Tanımlı bir input gerekli davranış biçimi uygulandıktan sonra tanımlı bir output doğuracaktır. Programcı olarak bu girdi ve çıktıları kendi dilimizde tanımlayabilir ve yapay zeka ya da test çatısı tarafından uygulamaya karşı kosturulmalarını sağlayabiliriz.

Kendimden bir örnek vereyim. Ben testleri artık bir yml dosyasında şu şekilde specler olarak tanımlıyorum:

```
name: 'Clean Start Test'
description: 'When SQLite-Database deleted, then app starts in default setup mode'

tags:
  - clean

setup:
  - 'Delete database'

tests:
  - name: 'App starts with setup screen'
    steps:
      - 'Start the app'
      - 'Wait 2 secs '
      - 'Expect that "Lütfen cihaz türünü seciniz" iş visible'
```

Sonnet'e bu specleri okuyup (parse, analyse), teste dönüştürüp (generation), kosturabilen (execution) ufak çaplı bir framework yazdirdim.

Bu specler tanımlamis olduğum onay/kabul kriterlerini ihtiva ediyor. Bir nevi BDD (behaviour driven development) yapıyorum, ama onun ismi artık BDD değil, BDC (behaviour driven check). Testleri bu şekilde tanımladıktan sonra, kosturuyorum. Sonnet'in oluşturduğu test framework testleri kosturmadan önce spec dosyalarını yapısal analiz yapıyor ve akabinde test kodunu olusturarak, bunları koşturuyor.

Ben bir flutter uygulamasını test etmek için bu yöntemi sectim. Bir web uygulamasını bu şekilde tamamen yapay zeka yardımı ile test etmek çok daha kolay. Playwright isminde bir MCP server mevcut. Onun yardımı ile Sonnet gibi bir LLM spec dosyası içinde bulunan test adımlarını MCP aracılığı ile bir web tarayicisine bağlanarak kosturabilir.

Kısaca özetleyecek olursak:

- Artık test kodu yazmıyorum ya da bakmini yapmıyorum.
- Testlerim kirilmiyor.
- Uygulamanın davranislarina odaklanıyorum ve neyin test edilmesini gerektiğini tayin ediyorum.
- Yapay zekanın sadece kodu adapte etmesine izin veriyorum, test kodunu (specler) değil. Bu şekilde neyin test edileceği hakimiyeti bende kalıyor.
- Yapay zekadan destek alarak geniş kapsamli specler olusturabiliyorum.

Bu speclerin olusturulma adimini da Şu Şekilde otomatize edeceğim. Jira bün-yesinde yeni bir feature tanımlarken onay/kabul kriterlerinin de tanımlanması gerekiyor. Ben bir kodlama ajanına bu feature i implemente etmesini söylediğimde, ajan ilk adım olarak gerekli test spec dosyalarını. oluşturacak. Ajan işini tamamladıktan sonra test için oluşturduğu spec dosyalarını derleyerek, koşturuyor olacak. Bir hata ile karşılaşması durumunda implementasyonun istenen seviyede olmadığını anlayarak, gerekli adaptasyonları yapmaya başlayacak. Böyle bir döngü ile aslında hiç insan interaksyonu olmadan bir uygulamayı feature by feature implemente ettirmek mümkün.

Test ekibine hoş geldin yapay zeka :)

Yapay Zeka ile Otomasyon ılgınlığı

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/01/10/yazay-zeka-ile-otomasyon-cilginligi/>

Artık nereye bakarsanız claude code ya da türevleri ile yazılım projelerinde her şeyi otomatize etmeye çalışanları göreceksiniz. Kesinlikle bir satır kod yazma niyetleri olmadığı gibi gereksinim analizinden doğan artefaktları yapay zekanın alabileceği bir yerde (örng. backlog) tutup, gerisini full otomatize etmeyen çalışan tiplerden bahsediyorum. Genelde bu tipler “aksamdan bir düğmeye bastım, sabah kalktığımda tüm uygulama hazır” minvalinde söylemler paylaşırlar.

İşte bunlar vide coding yapan şahıslar arkadaşlar. Gerçek anlamda yazılım ile uğraşan birisinin izleyebileceği bir yol değil anlatılanlar. Yazılım gerçekten tecrübe gerektiren bir şey ve bahsedildiği şekilde otomatize edilmesi mümkün değil. Bunun için gereksinim analizlerinin %100 gerçekleri yansıtıyor ve en küçük birimlerine kadar parçalanmış olması gerekiyor. Bu size bir şey hatırlattı mı? Evet waterfall!

Evet, ben tüm kodu artık yapay zekaya yazdırıyorum, ama bir prompt ve dolaylı olarak bir gereksinim adam akıllı tanımlanmamış olsun! Bu durumda kesinlikle kabul edebileceğim bir sonuç ortaya çıkmıyor. Kodu silip, prompt refactoring yaparak sıfırdan almam gerekiyor.

Kod yazma derdinden kurtulduk diyelim, ama bu bizim başka bir alanda çok daha iyi olmamızı gerektiriyor: gereksinim analizi, onun makul parçalara bölünmesi (user story), onay/kabul kriterlerinin tanımlanması, yapay zekanın promptlar aracılığı ile yönlendirilmesi ve işini bitirdikten sonra review.

Yapay Zeka İle Deklaratif Programlama Çağı

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/01/27/yapay-zeka-ile-deklaratif-programlama-cagi/>

Promptlar ile kod yazdirmek deklaratif programlama tarzidir. Nasıl değil ne yapılacağını beyan etmemiz yeterlidir.

Deklaratif apiler aracılığıyla neyin nasıl yapıldığını bilmeden zaten yıllardır deklaratif programliyorduk. Şimdi nasıl kısmını LLMlerin üstlenmiş olması bizim çalışma ve düşünme tarzimizde birşey degistirmez.

Bugünün programcılığı ehliyeti olan herkesin istediği marka bir aracı sürebiliyor olması ile aynı seydir. Ehliyetim var ama 3 silindirli ya da icten yanmalı bir motoru süremem demek ile yapay zekanın yazdığı koda güvenmiyorum demek aynı seylerdir.

Programcilikte müşterinin istekleri esastır. Yapay zeka devrimi ile tamamen buna odaklanabileceğiz büyük bir fırsat elimize geçmiş bulunuyor. Programcılığın geleceği bundan sonra çok daha parlak ve çok daha eğlenceli.

Tuvaldeki Uygulama

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/01/29/yazilimci-kariyerim/>

Değerli arkadaşlar,

yapay zeka ile yazılımın nereye doğru gittiğini size resmetmeye çalışacağım. Kendim, biraz sonra okuyacaklarınızı intensif bir şekilde son günlerde yaşıyorum, yanı doğrudan tecrübelerimle sabit.

Ben sadece 3 gün içinde bir device management sistemi geliştirdim. Bu cihaz tarafında go ile bir agent, sunucu tarafında bir spring boot + angular uygulaması. İki taraf içinde hiç kod yazmadım. Sistem düşündüğümde çok daha iyi tasarlandı ve şu anda çalışıyor.

Önümüzdeki zamanlarda yazılım artık aşağıda anlatmaya çalışacağım şekilde yapılıyor olacak. Size düşen yazılımcı olarak bu işin neresinde olduğunuzu düşünmeniz.

Şimdi beyaz bu tuval hayal edin. Bir ressam hayal ettiği şeylere bu tuval üzerinde hayat verir.

Bizler de yazılımcı olarak buna benzer birşey yapıyoruz. Aramızdaki tek fark, bizlerin müşterilerimizin istekleri doğrultusunda o tuvali şekillendirmemiz.

Şimdi bu tuvali bir yazılımcı perspektifinden boş bir web sayfası, mobil ya da desktop uygulama ekranı olarak düşünün.

Şimdi tekrar ressama geri dönelim. Ressam her fırçası ile tuval üzerinde hayal ettiği resmi oluşturmaya başlar. Aynı şeyi bir uygulama yaptırmak isteyen herhangi bir şahıs için gözümüzde canlandiralım. Bu noktadan itibaren anlatacağım, gelecekte yazılım ürünlerinin nasıl geliştirileceğini gösteriyor olacak.

Şahıs boş ekranın karşısında oturuyor ve yapay zekaya sesli olarak şu komutları veriyor:

=== Şahıs === Sol tarafta bir sidebar menü istiyorum. İçindeki şöyle şöyle menü elementleri mevcut.

=== Yapay Zeka === Çalışmaya başlıyor ve menüyü oluşturduğunu söylüyor. Müşteri menüyü anında o boş ekranda görüyor.

=== Şahıs === Şimdi orta bölümde müşteri listesini görmek istiyorum. Ayrıca müşterileri sana vereceğim kriterler doğrultusunda filtreleyebilmeliyim.

=== Yapay Zeka === Gerekli tüm customer entity, repository, service, controller, liquibase script, angular component ve diğer yapıları oluşturuyor ve şahıs talep

ettiği müsteri listesinde ekranda görmeye başlıyor.

Müsteri taleplerini arka arkaya siralıyor ve bir ressamın tuval üzerinde resim yaparcasına uygulama yavaş yavaş ekranda belirmeye başlıyor. Bu sadece bir mock, mvp ya da prototip değil, tam tesekküllü bir uygulama.

Benim son üç günüm hemen hemen bu anlattığım şekilde geçti. Claude opus 4.5 kullanıyorum. Şu an bu benim isimi mükemmel bir şekilde gören bir LLM. Daha ileri versiyonları programcılara ihtiyaç duyulmadan benim resmetmeye çalıştığım şekilde çalışıyor olacak. Herhangi bir uygulamaya ihtiyacı olan birisi ekran başına oturacak ve ne istediğini sadece söyleyecek ve gerisi bir sihibazin isiymiş gibi ekranda belirmeye başlayacak.

Prompt Engineering

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/02/27/prompt-engineering/>

Herkes prompt yazarken sade ve detaylı bir dilin yeterli olduğunu düşünüyor. Prompt yazarken kullanılan dil ilk etapta çok önemli değil, yanı gramatiksel kursosuz cümlelerin yazılması gerekmiyor. Daha önemli olan şey bağlam yanı context. Context yapılacak iş hakkında plain text haricinde resim, url, kod, video, teknik terimler vs gibi yapılacak işe işaret eden yapılar ihtiya etmek zorunda.

LLM'i karanlık odada duran bir cisim gibi düşünün. Size doğru sonuçlar verebilmesi için o odayı aydınlatmanız gerekiyor. Bu sadece context üzerinden ve onun nasıl yapılandırıldığı ile ilgili bir durum. Ona siir okuyarak nereye varabileceğimiz asıkar. Ama devrik cümlelerle bile yarım yamalak teknik çerçeveyi tanımlamak yeterli olabilir.

Bu yüzden prompt engineering denilen şeyi en iyi yine yazılımcılar yaparlar, çünkü yapılan işi teknik olarak en iyi onlar ifade edebilirler. Vibe coding yapanları üzdüğüm için tekrar kusuruma bakmasınlar. Yazılımcı kimliğine bürünmeden ürün çıkarmaya çalışmak abesle istigaldır.

Yapay Zekanın Maliyeti

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/03/16/yapay-zekanin-maliyeti/>

Geçen ay Github Copilot için 173 dolar ödeme yapmışım. Sürekli Claude Opus 4.6 kullandım. Yazılan kod 5 kişilik senior bir ekibin belki 2 ayda çıkacağı türdendi. Bir senior yazılımcının tüm giderleri ile maliyeti 200K TL civarında. Bu durumda 2 milyon TL gider karşısında 173 dolar duruyor. Bir girişimci için bundan daha güzel bir gider azaltma kalemi , ama bir yazılımcı için bundan daha hüzünlü bir tablo olamaz, çünkü 5 kişilik bir senior ekibin çalışma dinamigi, ruhu, pratigi ve eglencesinin parçası olmanın karşiligini para ile ölçmek imkansız.

Yeni düzen bu. Ne yapacağız? Alısacağız.

Sona Kalanları Köpekler Isırır

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/03/17/sona-kalanlari-kopekler-isirir/>

Yazılımcılar yapay zeka konusunda bu aralar üç gruba ayrılmış duruma:

- İlk deneyimini yaptıktan sonra bir işe yaramadığını düşünenler
- Hiç ilk tecrübesi olmayanlar
- Yazıllımı tamamen yapay zekaya devredenler

İlk iki kesim genelde yapay zeka hakkında yapılan olumlu yorumlara kendi olmayan tecrübeleri ışığında karşı koyuyorlar, yanı üçüncü kesim bunları ikna etmekle meşgul.

Soru şu:

Bir devrim tamamlandığında, doğru tarafta olmayanların başına ne gelir?

Almanca'da bir deyim var: "die letzten beißen die Hunde" (sona kalanları köpekler ısırır).

Nacizane, sona kalmayın derim.

Yapay Zeka İle Uçtan Uca Yazılım

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/03/17/yapay-zeka-ile-uctan-uca-yazilim/>

Yapay zeka konusunda kemiklesmiş, bilgi sahibi olmadan fikir beyan edisler artmış durumda. Burada konuyu biraz daha aydınlatabilmek için kendi düşüncelerimi ve bu konudaki tecrübelerimi paylaşmak istiyorum.

Ben yapay zeka araçlarına hakimiyetin bastan sona ve uçtan uca projeler geliştirildiğinde oluşmaya başladığını tecrübe ettim. Geçen seninin aralık ayından itibaren Claude Sonet 4.5 i keşfetmem ile yazılımı tamamen yapay zekay bırakmış durumdayım. Üzerinde çalıştığım proje çok geniş kapsamlı bir platform. Bir platforma dönüşebilmesinde en büyük etken yine yapay zeka oldu, çünkü eskiden zamansızlıktan dolayı hiç baslayamayacağım alt projeleri kısa sürede yapay zeka yardımı ile tamamlayarak, istediğim platformu oluşturmam daha kolay bir hale geldi. Bu proje bünyesinde en uçtan (web, mobil) en dibine (backend) kadar her türlü yazılımı yapay zeka ile birlikte yapıyoruz. Bunun şöyle bir avantajı var. Client neye ihtiyacı olduğunu beyan etmesiyle birlikte ben paralelde başka bir ajan ile backend kısmındaki gerekli değişiklikleri yapıyorum. Yani backend içinde kafama göre birşeyler implemente etmiyorum ya da ettirmiyorum. Oluşan kodun tamamını client talep ediyor. Uçtan uca bu şekilde hareket ediyor olmak yapay zekanın doğru kullanımını kolaylaştırıyor, çünkü ben tamamen gereksinimlere odaklanıyorum ve yapay zekayı yönlendirmem yeterli oluyor.

Eğer yapay zeka ile çalışma yöntemini tam anlamıyla kavramak ve benimsemek istiyorsanız, uçtan uca bir proje yapmak zorundasınız. Hello world vari backend api oluşturmak ya da bir websayfası tasarlatmak ile yapay zeka araçlarının özleminde nelere kabil olduklarını anlamak imkansız. Yapay zeka araçlarının iyi kullanılan bir yazılımcının yaptığı şey aslında gereksinimlere odaklanmak ve teknik olarak yapay zekayı gütmektir. Gerisi zaten corap söküğü gibi gelir.

Deterministik Yeti

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/03/18/deterministik-yeti/>

Müsterinin gereksinimlerini tatmin etmek amacıyla yapay zekay kullanımına hakimiyet için gerekli iki yeti:

- Müsteri gereksinimlerini kavramak
- Yapay zeka desteği olmasaydı bile bunları uçtan uca tek başına implemente edebilmek, canlıya alabilecek teknik yeterliliğe sahip olmak.

İlki ne yapılması gerektiğini ve yapay zekanın nasıl yönlendirilmesi gerektiği hususuna işaret ederken, ikincisi hayal ürünü olan ve hıcten ortaya çıkmış bir ürünü hayat vererek, önü müşterinin hizmetine sunabilmektir.

Yapay zeka ile çalışmak deterministik bir fonksiyon kullanımı gibidir. Yukarıda belirttiğim iki sabit ve değışmez parametreyi bu fonksiyona her verdiğinizde, beklediğiniz çıktıyı alırsınız, yani bu iki deterministik parametre, deterministik sonuç üretir. Şimdi neden vibe coding ile hiçbir yere varılamayacağının teknik sebebini biliyorsunuz.

AI Driven Development

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/03/18/ai-driven-development/>

Yapay zeka araçlarını tam anlamıyla verimli kullandığınız nasıl anlarsınız?

Flow oluştüğünde...

Ben örneğin bir kanatta ajanlarla bir flutter ve web uygulamasını geliştirirken, diğer kanatta bunların ihtiyaç duygusu apileri. backend için başka ajanlarla oluşturuyorum. Bu iki dünya arasında gidis, gelisler bir flow hissi olustuyor yanı doğal bir akis olmaya başlıyor. Siz sadece yazılımcı olarak gereksinimlere odaklanıyorsunuz ve bu perspektiften ajanlara yön vermeye baslıyorsunuz. Onlarda size itaat ederek, ihtiyaç duyduğunuz yapıları dakikalar içinde olusturuyorlar.

İşte bu akiskan ilerleme hissi olusuyorsa, siz artık yapay zeka güdümlü (AIDD – AI Driven Development) yazılım yapıyorsunuz demektir.

Yapay Zeka ve Context Türleri

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/03/20/yapay-zeka-ve-context-turleri/>

Yapay zeka araçları ile çalışırken üç türlü context var:

- Yapay zekanın kullandığı ve promptlar ile oluşturulan context
- Yazılımcının birden fazla ajani paralelde aynı iş üzerinde çalışabilmeleri için kendi zihninde oluşturmak zorunda olduğu zihin contexti.
- Beynin (işlemcinin) paralel çalışabilmek için kullandığı context ve onun içindeki context switch

Bahsettiğim ikinci context sadece paralelde birden fazla ajanla çalışmak zorunda kaldığımda ne kadar SINIRLI olduğunu gördüğüm bir yapı. İnsan zihni multitasking için yapılmamış. Birden fazla feature üzerinde paralel olarak değişik ajanları koordine etmeye çalıştığımda, ajanlar arası gidip gelmeler olduğu için bu zihin contexti işlemcideki (beynim) context switchlerden dolayı zor idare edilir hale geliyor.

Bu sebeple kullanmayı öğrendiğim en sağlıklı yöntem önce prompt aracılığı ile client tarafının implemente edilmesini sağlamak ve client ihtiyaçları doğrultusunda backend tarafındaki değişiklikleri yapmak. Bu şekilde zihin içindeki context akışı hep tek yönlü oluyor ve karışıklık oluşmuyor. Ama birbirinden farklı iki feature üzerinde çalışıyorsam, bir noktadan sonra context switch nedeni ile gidisati sağlıklı bir şekilde ayarlamam çok zorlaşıyor.

Benim çıkardığım sonuç şu şekilde:

- Yapay zeka destekli çalışıldığında bir feature için genel bir plan oluşturulmalı.
- Bu plana sadık kalarak küçük kullanıcı hikayeleri (user story) oluşturulmalı.
- Her kullanıcı hikaye mümkün olan semantik (teknik değil) parçalara bölünmeli.
- Eğer client tarafı varsa, oradan implementasyona başlanmalı.
- Client gereksinimleri doğrultusunda backend implemente edilmeli.
- Backend kodu için yapay zekadan entegrasyon testleri yazması istenmeli.
- Ortaya çıkan özelliği test etmek için onay kabul kriterlerini ihtiva eden (user story ye eklenmiş olmaları gerekir) onay kabul (acceptance test) testi yazılmalı. Bu testi kesinlikle yapay zeka yazmamalı. Burada bir test spec yazılarak, test kodun yapay zeka tarafından oluşturulması sağlanabilir.

- Aynı anda sadece bir özellik üzerinde çalışılmalı.

Karmaşık bir yazılım ürününü “aksam PRD verdim, sabah kalktığımda ürün hazır”vari implemente etmeniz imkansız. Profesyonel yaklaşım yüksek derecede organizasyon ve interaksiyon gerektiriyor. Bu işi otomatize etmeniz imkansız, çünkü ifade ettiğiniz gereksinimlerin yapay zeka tarafından tam anlamıyla anıldığından emin olmanız imkansız. Buradaki ana sorun yine yazılımcının hayal ve ifade kapasitesi.

Yeni Dönemin Programcıları

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/04/05/yeni-donemin-programcilari/>

Yazılımda esas olan kurgu ve akıstır. Genel hatları ile verileri bağımlilikleri ile birlikte kurgulayamazsanız ve birbirleri ile olan ilişkilerde veri akisini düzenleyemezseniz, uygulama ya istenileni yapamaz ya da sig bir şekilde yapabilir.

Bu temel prensipleri yapay zeka araçlarını kullanıyor olsanız bile degistiremezsiniz. Kısaca neyin nasıl yapılması gerektiği hakkında detaylı bilginiz ya da fikriniz yoksa, sizi yapay zeka araçları bile kurtaramaz.

Buradan cıkarılması gereken başka bir sonuç da, yapay zeka araçlarını bilgisayar mühendisleri, yazılım mühendisleri ve yazılım konusunda tecrübeli insanlar haricinde kimsenin yazılım ile ilgi konularda verimli kullanamayacağıdır.

Bu sebeple yazılım bitmemistir sadece başka bir seviye evrilmistir. O seviyenin çalışanları da eski düzende bu ise hakim olan yazılımcılardır. Diğer tayfa zaten işin zorlugunu gördükce ve bu hype sona ermeye başladığında çok başka işlerle (bir sonraki hype) ugrasiyor olacaklar ve bu yazılım olmayacak.

Test Edenler Kazandı

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/04/11/test-edenler-kazandi/>

Ben sahsen “ben programciyim, test yazmam” diyen çok programcı gördüm. Bunlardan hala cokca var.

Şimdilerde ise bu programcıların yapay zekanın ürettiği kodu test etmekten başka ellerinde hiçbir secenek kalmamis olması ne kadar ironik değil mi :)

Test bilgisi, yetisi ve isteklilgi yazılımda her daim iyi yazılımcıyı kötüsünden ayıran bir faktör olmuştur. Yapay zekanın yazılımdaki hakimiye ile test konseptlerine hakim oanlar yine birkaç adım öne gecmislerdir.

Takım Olayı Bitmiştir

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/04/11/takim-olayi-bitmistir/>

Bilyorum bunlar çok radikal söylemler, ama ben daha önceki yazılımcı tecrübelerimi güncel tecrübelerimle kıyasladığım zaman ortaya çıkan görüşler bunlar. Gülmeye geçebilirsiniz. Nasıl olsa kısa bir zaman sonra kendiniz deneyimleyeceksiniz. Ben size hızlandırılmış halini anlatıyorum, yanı spoiler :)

Şimdi şöyle bir süreçten geçiyorum. Eskiden promptlarımın çok detaylı, düşük cümlesiz, net ve açık olmasına dikkat ederdim. Zaman içinde bu doğrudan cümlesel bile olmak zorunda olmayan komutlara ya da kelime gruplarına dönüşmeye başladı. Ben çerçeveyi yanı contexti ne kadar net ifade edersem, o oranda yapay zeka benim isteklerimi yerine getirebiliyor, yanı bunun için komple cümlelere bile gerek yok. Benim ifadesel netliğim ne kadar azalmış olsa bile, context için gerekli bilgiyi sağladığım sürece yapay zeka benim çok iyi anlayıp, işini yapıyor.

Şimdi bunu eski proje hayatımdaki çalışma arkadaşlarımla olan ilişkilerle kıyaslıyorum da... Yahu bazen derdimizi anlatmak ya da anlamak için göbegimiz çatlıyordu. Bu anlaşma süreci yer yer çok zaman alıcı bir hal alabiliyordu. Şimdi ise birkaç kelime bile yeterli ki altında çok karmaşık bir problem olsa bile yapay zeka ne demek istediğini anlıyor ve işini hallediyor.

Sanırım yazılımda takım iside yavaş yavaş son buluyor. Artık tek bir yazılımcı kendi ajanları ile bir takım oluşturacak, gerekmediği sürece başka yazılımcılarla iletişim bile kurmayacak, çünkü buna zaten gerek yok. Tek işi müşteriyi anlamak ve onun gereksinlerini tatmin eden bir ürün ortaya çıkarmaz.

Diyeceksiniz ki entegrasyonlarda mutlaka karşı taraf ile konuşmak gerekiyor. Hayır gerekmiyor. Entegrasyonu yazılımcının yapması gerekmiyor. Verin ajana kodu, o gerekli bağlantıyı zaten kurar, eğer kuramıyorsa Jira'da bir ticket açıp, "şunu şunu şöyle yapın, yoksa kullanılamıyorum abi" der.

Başka ne kaldı geriye iletişimi gerektiren? Ha şu yönetici tayfası var, her işe burununu sokmaya meraklı. Onlara zaten hiçbir zaman gerek yoktu. İlk onlar shutlanacak.

Bitti!

Konuyu Bilmiyorlar

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/04/11/konuyu-bilmiyorlar/>

Yapay zeka ile gelinen son nokta...

- En radikal yazılımcılar yazilimi tam anlamıyla birakti ve sadece gereksinimlere ve testlere odaklanıyorlar.
- İş yerinde yapay zeka kullanması yasak olanlar gizli gizli kendi bilgisayarlarında kodu yazdırıp, google drive ya da başka bir storage üzerinden bu kodu alıp, kopyala, yapıştır yapıyorlar. Bunlar aslında birinci grupta olan yazılımcılar.
- Yapay zekayı keşfedenler. Onlar ya kısa zamanda 1. ya da 2. gruba terfi edecekler ya da bir işe yaramadığını düşünüp, vazgecekler. Vazgeçmelerinin tek sebebi yazılım konusunda temelde yeterli olmamaları.
- İsttileri kadar konuya vakif olan yazılımcılar. Bunların içinden 3. gruba dahil olma potansiyeli olanlar meraklı olanları. Meraklı olmayanlar bu işi bırakmak zorunda kalacak olanlar.
- Hiçbir şeyden haberi olmayanlar. Onlara Cem Yılmaz'ın bu skecini bırakıyorum

Hangisi Daha Verimli

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/04/11/hangisi-daha-verimli/>

Hangisi daha verimli?

- Frontend programcısı api gereksinimlerini backend programcisina delege ediyor ve IO veri yapıları üzerinde uzlaşma sağlamaları gerekiyor. Test, entegrasyon vs derken aradan uzun bir zaman geçiyor ve api tam istenildiği şekilde çalışmayabiliyor. Bu beraberinde uzlaşma seansları getiriyor. Frontend programcısı backend ve api development konularında kendisini tamamen salıyor ve UI harici bir iş yapmıyor. Aynı şekilde backend programcısı asıl gereksinimlerden bihaber api programlamaya devam ediyor ve gereksinimleri anlama konusunda frontend yazılımcısına bağımlı hale geliyor.
- Tek bir programcı hem frontend hem de backend için gerekli çalışmayı yapıyor ve ihtiyaç duyulan apiyi client driven backend tarafında oluştuyor. Uzlaşmak zorunda kaldığı birisi olmadığı için client için gerekli tüm apileri ihtiyaç doğrultusunda oluşturunuyor.

Eskiden fullstack denen bir yazılımcı tipi vardı. Full denmesine rağmen ekseriyetle frontend kisminden sorumluydu. Gereksinimleri anlama konusunda backend yazılımcısından bir adım öndeydi, çünkü müşteriye ya da son kullanıcıya daha yakındı. Lakin backend konusunda çok zayıftı.

Fullstack rolü tamamen tarihe karışmıştır. Bunun yerine bir backend yazılımcısı her iki tarafıda tek başına koordine edebilecek şekilde 2 numaralı satırda bahsettiğim şekilde şekilde fullstack çalışabilir.

Çevik Yazılımın Rönesansı

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/04/11/cevik-yazilimin-ronesansi/>

Yazılım dünyasında taş üzerinde taş kalmıyor :) Doğru bilinenler ve uygulamalar artık kendiliginden ortadan kalkmaya yüz tutuyor. Bunların basında garip toplantılar var. Diğerlerine diğer yazılarımda değineceğim.

Düşünsenize ortada yazılım ekibi bile kalmamış, tek bir yazılımcı kocaman bir ajan ordusunu orkestre ediyor ve toplanmaya gönüllü olanlar sadece yönetici tayfası, çünkü yapacak başka işleri yok. Gözünüzde canlandırın bi... Toplantı odasında tek bir yazılımcı var ve en az 5-6 tane yönetici, scrum master, menicir, bilmem nerenin başkanı vs oturuyor. Sadece toplantılar değil, bu yönetici tayfası da ortadan kalkacak. Ajanların onların yerine geçmesi an meselesi :)

Çevik olmak için ne gerek miyordu?

- Yönetici tayfası
- Programcıya neyi nasıl yapıldığını söylemek
- Takimi programcı, analizci, testci diye ayırmak.

Çevikliğin özünde ne vardı?

- Yapılacak tüm yazılımla ilgili işi yazılım ekibine devredip, aradan çekilmek
- Yazılımcıların işine karışmamak
- Tüm kararları onların vermesini ve sorumluluğu almalarını sağlamak.

Şimdi bir bakıyorum da, artık yapay zeka ile full çevik yazılım yapabilmek için tüm imkanlar bir araya gelmeye başlamış gibi görünüyor.

Çevik yazılımın rönesansı bu.

Human Context Switch

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/04/13/huma-context-switch/>

Yapay zeka ile çalışırken en limitleyici faktör yazılımcının kendisi.

Yazılımcı birden fazla ajan ile çalışırken bağlamları (context) yönetimesi, context switch nedeni ile önü çok zorluyor.

Örneğin ben bu yazıyı yazarken hem frontend hem de backend ajanları onlara verdiğim görevleri yapıyorlar, ama ben kısmen hangisinin hangi işi yaptığına dair bilgiyi bu yazıyı yapmak için zihnini toplamak ve context switch yapmak zorunda olduğum için unutuyorum.

Yapay zeka ile çalışırken çözülmesi gereken bir sonraki challenge human context switch. Bu büyük bir ihtimalle yazılımcıyı tamamen devre dışı bırakarak mümkün olacak.

Analizin Analizi

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/04/16/analizin-analizi/>

Yapay zeka insanlarda olduğu gibi doğru analiz yapamadigi taktirde karmaşık çözümler üretebiliyor. Şöyle daha kolay olmaz mi dediginizde, haklisiniz çok karmaşık düşünmüsüm, bu benim düşündüğüm çözümden çok daha mantikli ve basit diyebiliyor.

Burada öne çıkan durumlar:

- Yapay zaman herşey doğru analiz ve doğru implementasyonu secemeyebilir
- Yazılımcının bu analiz sonuclarini analiz ederek, daha kolay bir çözüml olup, olmadığını kestirebilmesi ve yapay zekayı bu bağlamda yönlendirebilmesi gerekebilir
- Yapay zeka tüm contextte hakim olamadigi için ürettiği çözümler çoğu zaman KISS konform olmayacaktır
- KISS olmadan zaman içinde uygulama altyapısı çok karmasiklasir ve bakimi zor hale gelir. Bu yapay zeka ile yeni özellikler ekleme sürelerini drastik bir şekilde artiracaktır.

Sonuç: sadece kod yazmayı yapay zekaya devretmek mantiklidir. Ama o implementasyona giden gerensinim ve çözüml analizi yazılımcının sorumlulugundadır. Ilki vibe coding, ikincisi profesyonel yazilimcilik için gerekli tek yol.

Gereksinimlere Odaklanma

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/04/16/gereksinimlere-odaklanma/>

Eskiden bir uygulama bünyesinde herhangi birşey yapılmak istendiğinde süreç yazılımcı için şöyle isliyordu:

Yazılımcı ne yapılması gerektiğini anladıktan sonra, bu gereksinimi hayata geçirmek için teknik detaylar ile boguslaya basliyordu. Bu bogusmaca sonucunda asıl gereksinim yazılımcı odagından çıkıyor ve teknik çözüm onun yerini aliyordu. Bu sebeple istenilen değil de teknik olarak yapılabilen ortaya cikiyordu çoğu zaman.

Yapay zeka ile bu odak kaynamasi artık gerekliligini yitirdi, çünkü yazılımcının teknik detaylar ile ugrasma zorunlulugu azaldi ve bu mental yükün hafiflemesi ile tamamen yazılımcı müsteri gereksinimlerine odaklanabilmekte.

Yazılımda esas olan zaten budur, müsteri gereksinimlerine odaklanma!

Dağarcığın Gücü

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/04/17/dagarcigin-gucu/>

Yapay zaka ile ortaya çıkan işin kalitesi, yazılımcının yetenekleri ile doğrudan ilişkilidir. Yazılımcı neyi yapabiliyorsa yanı neye kadar ise, önu yapay zekaya yaptırabilir. Buradaki tek fark; kendisinin yapmıyor, yaptırıyor olmasıdır.

Yazılımcı kendisinin tek başına oluşturmamacı bir çözüümü yapay zekaya yaptırılmaz. Yaptırsa bile bu tesadüfi çözüümü ne yönlendirebilir ne de anlayabilir.

Kelime hazinesinin genişliğinin ifade gücü üzerindeki etkisi ne ise, yazılımcının yetenek, bilgi ve tecrüsinin yapay zeka destekli çözümlerin başarısı üzerindeki etkisi de odur.

Gerçek hayatta olduğu gibi yapay zekada da önu kullananın dağarcığının gücü sonucu belirler.

Zayıf Bağlam

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/04/17/zayıf-baglam/>

Yapay zeka bağlam sorunu nedeni ile alzheimer hastası gibi yaptığı çoğu şeyi unutabilir.

Bu küçük çaplı işlerde sorun teskil etmiyor. Lakin bir sorunu çözmek için daire içinde dönmeye başladığında, zayıf bir bağlam yapay zekanın birbiri arkasına hep aynı çözümleri uygulayarak, değişik sonuçlar almaya çalışmasına sebep olabilir.

Burada yazılımcının bu döngüyü kirması ve yapay zekaya daha önce kullandığı çözümlerin hatırlatılması, bunların bir işe yaramadığının, sorunu tekrar başka bir perspektiften değerlendirmesi gerektiği söylenebilir. Ayrıca “aynı hatalar oluyor, dairede dönüyoruz, sorun neden çözülüyor” gibi sözler de yapay zekayı sorunu değişik acılardan incelemeye zorlayabilir.

Bundan sonra masasında ajanlarına bağırın, çağırın, onları zorbalayan yazılımcı görürseniz, sasırmayın :-)

Lütfen

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/04/17/lutfen/>

Opus-4.7 daha bi özgüveni yüksek mi ne?

Bir sorunu analiz etmesini istedim. “Tam stack lazım, yoksa sallamis olurum” diyor :).

Opus 4.6 olsa “stack lazım, verebilir misin” diye sorardı.

Yakında o sihirli sözü söylemedin ama filan der bu.

Biraz önce ilk defa 3 gün süren bir rate limit yedim. Hemen başka bir hesap acip devam ettim. Opus’un kafası bozulunca rate limit ile tehdit eder giibime geliyor ;-)

O yüzden artık her prompt lütfen ile başlayacak.

Ben tirstim iyice. 3 bün ban ne demek ya! Bütün işin alt-üst olur. Günün sonunda kendim yaparım da, bu rahatliga alisinca artık herşey daha zor. Hiçbir şey eskisi gibi olamaz artık.

Ne günlere kaldık (geldik) ya!

Claude Opus

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/04/18/claude-opus/>

Opus 4.7 ile deneyimlediklerim:

Yeni Opus'dan 4.6 ile yaptirdigim karmaşık bir veri senkronizyon implementasyonunu analiz etmesini ve aciklarini bulmasını istedim. Yirmiye yakın madde iceren bir liste olusturdu. Bunlardan dört tanesi çok kritik. Özellikle bunlardan ilki bir güvenlik sorunu.

Bu hatalarin critical ve high olanlarini ortadan kaldirmasını istedim. Sekiz saat süren bir çalışma sonunda mevcut implementasyonu da çalışmaz hale getiren bir sonuç ortaya cikardi, çalışan seylerde çalışmaz oldu.

Bu noktada Opus 4.6 birkaç iterasyon ile yaptığı ya da buldugu hatalari düzeltbiliyorken, Opus 4.7 halüsinasyon sebepli gereksiz, hatali ve anlamsız analizler sonunda implementasyonu daha da kötülestirdi.

Opus 4.7 çok iyi analiz yapabiliyor, lakin önerilerini karmaşık mimari ve yapıdaki bir kod tabanında implementasyon ile taclandirmakta çok zorlanıyor. Burada işlemci gereksinimini minimize edebilmek için context kapasitesi üzerinde degisiklige gidilmis gibi duruyor. Bu yüzden Opus 4.7 benim güvenimi yitirdi.

Bundan böyle ben implementasyonu Opus 4.6 ile yapmaya devam edeceğim. Akabinde Opus 4.7 ile mevcut aciklari analiz ettirip, bunların yine Opus 4.6 tarafından islenmesini saglayacağim.

Opus 4.7 Opus Mythos'un temelini olusturuyor büyük bir ihtimalle, çünkü kritik güvenlik sorunlarini bulmakta çok yetkin.

Amiga Efektii

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/04/18/amiga-efekti/>

Amiga 500 sahibi olanlar bilirler. Ram extension slotu vardı. 512KB olan hafizayı yine 512KB bir kart ile 1MB yapmışım.

Yapay zeka ile böyle bir analogi yasiyorum. Şöyle ki:

Temelde yapay zeka yazılımcının contextini büyötmüs oldu.

Yazılımcı bu yeni context ile daha karmaşık yapılaraya hükmedebiliyor, daha fazlasını görüyor, analiz edebiliyor ve daha hızlı karar verebiliyor.

Aslında yapay zeka yazılımcının mevcut kapasini artırmak için kullanabileceği bir ram ve cpu extension karti.

Ben Amiga bilgisayarımın hafzasını 1MB ye yükselttiğimde hiçbir değişiklik hissetmemistim. Ama yapay zekada durum çok çok farklı ;-)

İşte yapay zeka bazılarında Amiga efekti olustururken, bazılarında level atlatan bir basamaga dönürecekt.

Nyet!

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/04/18/nyet/>

Tribünden bir futbol maci seyrederek, iyi bir futbolcu olunabilir mi? Nyet!

Teknolojik gelişmeleri takip ederek, iyi bir yazılımcı olunabilir mi? Nyet!

İnsanın yaptığında iyiye götüren tek birşey var: Just do it!

Teknolojik gelişmeler büyük bir dalga gibi gelirler. Surf yapanlar o dalganın gücünü kullanırlar. Dalganın karsısına gecip, izlerseniz, gelir ve bir zaman sonra çekilir. Dalganın üzerindeyseniz, sizi tasir. Aynı şey yazılım teknolojileri için de geçerlidir.

Öğrenmek ve yapmak iki kardes gibidir, yapmak öğretir, öğrenmek için yapmak gerekir.

Yazılımda Döngüler

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/04/18/yazilimda-donguler/>

Yapay zeka ile yazılım yaparken benim döngülerim

- Gereksinimleri küçük parçalara bölüp, gerekli promptlar ile yazilimi yaptırıyorum.
- Yapay zeka entegrasyon testleri yazarken, ben onay/kabul kriterlerini ihtiva eden test specleri hazırlıyorum. Bu specleri test koduna yapay zeka çevirip, koşturuyorum.
- Implementasyon esnasında kodu kabaca gözden geçiriyorum ve yapay zekanın her prompt sonrasında sunduğu çözümü gözden geçiriyorum.
- Implementasyon düşündüğüm şekilde çalışıyorsa yanı uygulama blackbox olarak beklentilerimi karşılıyorsa, implementasyonu tamamlanmış sayıyorum.
- Daha güçlü bir model ile otomatik code review yaptırıp, açık ya da bugları analiz ettiriyorum.
- Bulunan buglar için tekrar gerekli promptlar ile kodsız düzeltmelere gidiyorum.
- Çıkan kodu tekrar daha güçlü olan model tarafından analiz ettiriyorum.

Bu işlemlerin sonunda tüm onay/kabul testleri, entegrasyon testleri ve manuel testler çalışıyorsa, kod prod ready statüsüne geçiyor ve deploy ediliyor.

Bitti mi?

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/04/19/kontext-kapsama/>

Yapay zeka bir uygulama özelliği tamamladığında, bilin ki o özellik daha çok eksik.

Yapay zeka sahip olduğu context kadar duruma hakim olabilir. Bilgi ve veri eksikliğinden dolayı durumu 360 derece analiz etme ihtimali çok düşük. Bu yüzden bir uygulama özelliğinin kapsamını yazımcı tayin etmek ve akabinde kontrol etmek zorundadır.

Siz bitti dediginizde bile bitmemiş olabilir. Burada yapay zekanın mevcut durumu analiz etmesini istediğiniz takdirde, eksik kalmış yanları size gösterebilir. Buradaki en önemli ana unsur contextin kapsayıcılık özelliğidir. Context içinde ne kadar çok net bilgi varsa, oluşturulan uygulama özelliğinin o oradan tamamlanmış olma ihtimali yükselir.

Burada benim çıkardığım sonuç şu: yapay zeka ile iteratif çalışmak gerekir. Her yeni bir iterasyon ile her iki taraf için de yapılması gerekenler daha da netleşecektir. Her yeni iterasyon context kapsamını artırır.

Yapay Zekaya Güvenmek

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/04/19/yapaya-zekaya-guvenmek/>

Yapay zeka ile uygulamayı cikardiniz ama kodun durumu hiç icinize sinmedi mi?

Akliniza birçok soru geliyor olabilir. Örneğin yük altında stabil calisak mi? Paralel islemler veriler üzerinde hata izleri birakacak mi vs. Eğer akliniza hiçbir soru gelmiyor ve uygulamayı hemen canlıya almak istiyorsanız, bu yazıyı önce okuyun derim :)

Yazılım sadece kodun çalışıyor olması ile bitmez. Localhost üzerinden tek bir kullanıcı ile test edilmiş bir uygulama henüz hiçbir seye hazır değildir. “Lokalde çalışıyor ama” söylemlerinin ana sebebi de budur.

Yapay zekanın ürettiği kodu nasıl güvenilir hale getirirsiniz? Burada benim gibi artık hiç kod yazmadiginizi farz ediyorum. En alttan yukariya doğru atilmasi gereken adimlari siralayacagim.

**** Birim Testleri** Her prompt içinde mutlaka “test etmeyi de unutma” ibaresi olmalı. Yapay zeka oluşturduğu her satır kod için karsiligi olan bir birim testi yazacaktır.

**** Entegrasyon Testleri** Bu testler entegre edimis bir sistem de (api + db) mevcut apilerin onay/kabul kriterlerine uygunlugunu test ederler. Bu tür testlerde yapay zeka tarafından olusturulmalidir.

**** Code Coverage** Mevcut testlerin ne oranda kodu kapsadigini anlayabilmek için code coverage araçları ile ölçüm yapılması gerekmektedir. Ben yapay zekaya arada bir “kod kapsama seviyemiz” nedir diye soruyorum. Aldığım cevap genelde tüm sistem geneli için geçerli olan %90 civarında oluyor. Ayrıca yapay zekadan mevcut testleri inceleyerek, hangi alanlar için test yazilabilecegi analizini istiyorum. Bu şekilde zaten eksik olan tüm birim testleri ortaya cikmis oluyor.

**** Onay/Kabul Testleri** Yazılımcı bu noktadan itibaren uygulamayı test etme islemini kendi eline almak durumundadır, çünkü uygulamadan olan beklentilerin onay/kabul kriterleri ile net olarak ifade edilmeleri gerekmektedir. Burada yine given/when/then tarzı onay/kabul kriterlerinin yer aldığı tanımlamalar ihtiva eden test spec dosyaları olusturulur. Bu spec dosyalarının test koduna dönüştürülmesi gerekmektedir. Burada yine yapay zekadan bu spec dosyalarından test kodunu oluşturunca minik bir test çatısı oluşturmasi istenir. Buradaki en büyük avantaj beklentilerin plain text ile ifade edilmesi lakin gerekli test kodunun olusturulma isleminin yapay zekaya birakilmadir. Test kodu dogasi itibari ile çok kirilgan bir yapıya sahiptir. Yazılımcının test kodu yazmak yerine, beklentilerini

ifade ettiği spec dosyaları oluşturması, kirilgan olan test kodun bakım yükümlü-
lüğünü yapay zekaya aktarmaktadır.

**** Test Harness Uygulamanın karmaşık bir kısmı olduğunu düşünelim.** Ben bu-
rada kendi calismamdan bir örnek vereyim. Cloud main backend ile müsteri is-
letmelerinde benzer yapıda çalışan custom onprem backend sistemlerinin kar-
silikli olarak verisel senkronize edilmesi gerekiyor. Onprem tarafından örneğin
oluşan siparislerin düzenli olarak cloud main backende aktarılması lazım. Aynı
şekilde cloud main backend üzerinde yapılan tüm değişiklikler verinin ait oldu-
đu onprem instance tespit edilerek SSE üzerinden oraya aktarılması gerekiyor.
Burada çok karmaşık bir replikasyon implementasyonu var.

Bu yapıyı onbinlerce sipariş ve benzeri verilerle test edebilmek için yapay ze-
kadan bir test harness çatısı oluşturmasını istedim. Bu test harness bünyesinde
onbinlerce siparisi otomatik olarak onprem üzerinde olusturuluyor ve akabin-
de bu verilerin cloud main backende intikal edip, etmedikleri test harness çatısı
tarafından kontrol ediliyor. Bu bir yük testi değil, ben sadece onprem veritaba-
nında oluşan her satirin doğru bir şekilde cloud main backend aktarılmasını test
etmek istedim.

Bu şekilde karmaşık uygulama özellikleriin yük altında ne kadar doğru ve stabil
calistiklari test edilebilir.

Eğer çıkan sonuclara güvenmiyorsanız, benim yaptığım gibi yapay zekadan iki
veritabanını sync log dosyası isiginda kıyaslamasını isteyebilirsiniz. Gün sonun-
da hakikaet veritabanındaki veride yatmaktadır.

**** Yük Testleri**

Load ya da performance testing için birçok araç mevcut. Bunun için yapay zeka
destegi almak gerekmiyor diyebilirsiniz, ama çıkan sonuclarin analizi için yine
yapay zeka kullanılabilir.

**** Uygulama Loglari**

Tek bir log yerine her büyük işlem için bir log dosyası tahsis edilebilir. Benim
uygulamada örneğin sync işlemleri, sipariş transaksionlari, merge işlemleri, sse
watchdog için ayrı birer log dosyası var. Buna paralel tüm logların toplandığı ana
bir log dosyası da mevcut, lakin bir hata bulmak için bu dosyayı yapay zekaya
verip, contexti patlatmanın ve tokenleri yakmanın bir anlami yok.

Bunun yerine hem hata aramak hem de implementasyonu check etmek için kü-
çük log dosyalarını yapay zeka ile paylaşıyorum. Bu şekilde çok implementasyon
hatasi keşfedebildim.

**** Başka Modelleri Ile Cross-Check Ben implementasyon için opus-4.6, analiz için**

opus-4.7 kullanıyorum. 4.7 kod yazma konusunda biraz ucuk, ama analizleri çok iyi. Bu yüzden analizleri yüksek modelle yapıp, implementasyon için bir alt modeli kullanıyorum. Bu şekilde opus-4.6 nin aklına bile gelmeyenleri, eksikleri ya da hataları opus-4.7 ile keşfetmek ve tamamlamak mümkün. Bu yüzden “güven iyidir, ama kontrol daha iyidir” demek geliyor icimden :)

** Sürekli Entegrasyon Her commit ile kodun derlenmesi ve mevcut testlerin kurulması gerekir. Eğer test kırılmaları varsa, bu yapısal bir değişikliğin yan etkilerinin olduğuna işaret eder. Bu yüzden sürekli entegrasyon (continuous integration) kullanılması gereken önemli süreçlerden birisidir. Tüm testlerin çalışıyor olması yeni bir sürüm oluşturmanın ilk adımı olmalıdır.

Frontend First

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/05/05/frontend-first/>

Yapay zeka destekli çalışırken uçtan uca bir uygulamayı geliştiriyor olmak çok önemli. Kesinlikle frontend için ayrı, backend için ayrı analiz ve implementasyon yapılmaması gerekiyor. Zaten klasik çalışma yöntemlerinde ekipleri en çok meşgul eden durum da bu olmuştur; kendi baslarına, koordine etmeden iş yapmaları ya da backendin arayüzleri istediği şekilde yönlendirmeye çalışması.

Örneğin backend tarafında gerekli olduğunu düşündüğünüz yeni bir özelliği implemente etmeye başlamayın, çünkü arayüzün ihtiyaçlarını tam olarak bilemediğiniz için bu analiz / implementasyon eksik olacaktır. Bu yüzden öncelikli olarak mock varyante bile olsa önce client konumunda olan arayüzün (frontend) tasarlanması ve ihtiyaçlarının öncelikli olarak implemente edilmesi gerekmektedir. Arka plan zaten corap söküğü gibi gelecektir.

Kendi projemden küçük bir örnek vereyim. Tamamlanmış bir satış için refund yapılması gerekiyor. Bunun için şu anki durumumuzu kıyaslayarak nelerin eksik olduğunu ve nasıl implemente edilmesi gerektiğini öğrenmek amaçlı bir analiz başlattım. Gelen çözüm önerisi makul duruyor, lakin gerçekten bu kadar derin değişikliğe ihtiyacımız olup, olmadığının dair aklımda soru işaretleri oluştu. Eğer devam etseydim arayüzü bu değişiklikleri kullanmaya mecbur bırakacaktım. Bunun yerine diğer yolu yani topdown (yukarıdan aşağıya) yönetimi uyguladım. Arayüzün olması gerektiği şekilde tasarladım ve gerekli API'leri ve API değişikliklerinin backend tarafında implemente edilmesini sağladım. Bu şekilde sadece backend tarafında gerçekten ihtiyaç duyulan yapılar oluşmaya başladı ve ilk başta sunulan analizin overengineered olduğunu gördüm.

Yazılım geliştirme sürecinde takip edilmesi gereken bir patika var. Bu patikanın başında müşterinin kendisi yer alıyor. Müşterinin gereksinimleri doğrultusunda arayüzler oluşturulur. Akabinde bu arayüzlerin ihtiyaç duyduğu backend API'ler implemente edilir. Backend kesinlikle bir servis katmanıdır ve frontend ne istiyorsa, sağlamak zorundadır. Bakmayın siz backend yazılımcıların bu kadar havalı olduklarına :) Evet zor kısım backend ama patron her daim frontendir. Frontend ne isterse, o yapılır. Gereksinimlere hakim olanlar da frontend yazılımcıdır.

Yapay zeka ile bu ayırım artık ortadan kalktığına göre, "frontend first" ile başlanması müşterinin gereksinimlerini tatmin edecek en iyi çözüme götürecektir.

Yapay Zeka İle Kaybolacak Meslekler

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/05/10/yapay-zeka-ile-kaybolacak-meslekler/>

Bilindiği üzere yapay zeka aniden hayatımıza girdi ve birçok şeyi köklü bir şekilde değiştirdi. Bu değişim e fonksiyonu gibi çok daha hızlı bir ivme ile devam edecek.

Bunu büyük bir fırsat olarak algılayanlar yanında, büyük sıkıntılarını bizi beklediğini düşünenler de var. Birçok mesleğin yok olacağı ve insanların işsiz kalacağı söyleniyor. Ben size kimlerin işsiz kalacağını ve sadece bunun insanoglunu ya-samsal anlamda ne kadar büyük bir darbogaza sokacağını söyleyeyim mi?

- Avukatlar
- Doktorlar
- Pilotlar
- Muhasebeciler

değil!

Onlar yokken de insanlar yaşamlarını sürdürüyorlardı.

Asıl kaybolacaklar ya da yetismeyecekler:

- Sairler
- Filozoflar
- Yazarlar
- Düşünürler

Şimdi şöyle bir elli senesi sonrasına gidin, kimsenin edebi ve filozofik eserler ortaya koyamadığı (çünkü hiç kimsenin artık bu konularla ilgilenmediği ve yapay zekanın onlara verdiği yüzeysel özetlerle yetindikleri için) bir dönemde insanlara geleceğe yönelik neyin ışık tutacağını düşünün. Ne görüyorsunuz?

Sizde insanoglu bu şekilde daha mi hızlı gelicecek yoksa daha hızlı mi taş devrine geri dönecek?

İnsanın biyolojik evrimini bir kenara bırakırsak, gerçek anlamda zihinsel sicraması bahsettiğim edebi ve filozofik eserler üzerinden olmuştur. Günümüzde bile bu eserlere talep çok az iken, yapay zekanın gelişmesi ile bizi çok büyük tehlikenin bekliyor olduğunu görmek artık zor değil.

Sair, filozof ve yazar yetistirmeyen toplumlar olayları sorgulama yetileri olmadığı için ya yok olurlar ya da köleleştirilirler.

Opus 4.8 ile İlk Deneyimlerim

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/06/07/opus-4-8-ile-ilk-deneyimlerim/>

Opus 4.8 ile çalışmak bir tuval üzerinde fırca sallayan bir ressam gibi hissettiyor. Bu his en son Opus 4.6 ile çalışırken olumustu ve Opus 4.7 ile tamamen ortadan kaybolmustu.

Opus 4.7 ile teknik detaylara çok odaklanmak zorunda kalırken, Opus 4.8 ile yeniden tamamen, asıl isim olan gereksinim analizi ve onun gerçekleşmesine odaklanabiliyorum. Opus 4.8 ile bir şeyi ikinci kez tekrar etmek ya da tamamlayıcı nitelikte tekrar tanımlamak zorunda kalmadım. Implementasyonları nokta atışı yapıyor.

Opus 4.7 ile çalışma performansım ve günlük işlem kapasitem düştü, çünkü istediğim şekilde ilerleyemiyordum. Opus 4.8 ile yine o eski akışı (flow) yakaladım ve saatlerin nasıl geçtiğini farketmiyorum.

Opus 4.8, Opus 4.6 implementasyon yeteneklerinin ve Opus 4.7 analiz kabiliyetlerinin birleşmiş hali.

Not: Eskiden Github Copilot CLI kullanıyordum. Github'un (Microsoft kaynaklı) ucuklasan fiyat ve kullanım politikaları sonunda, yaka silerek Claude Code ve max20 ye geçtim. Verdiğim en iyi kararım.

AI First

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/06/08/ai-first/>

Çok karmaşık bir yapı üzerinde çalışıyorsunuz. Yapay zeka (benim örneğimde opus 4.8) gerekli implementasyonu gerçekleştirdi ve sonuç istediğiniz şekilde olmadı. Ne yaparsınız?

Örnek olması açısından benim bu durumda nasıl ilerlediğimiz aktarayım.

Kesinlikle debug yapmaya baslamıyorum. Benim zihnim artık tamamen code first değil AI first olarak isliyor. Böyle durumlarda yeni bir prompt ile yapay zekaya durumu araştırmasını söylüyorum. Eğer bu araştırma sadece kod bazında olursa, yapay zeka hatayı bulamayabilir. Zaten bulabilme potansiyeli olsaydı, implementasyonu doğru yapardı.

Burada, oluşan data set ile çalışmak daha mantıklı. Yapılan işlem sonunda veritabanında birtakim recordlar oluştu. Prompt yazarken hatayı net olarak tanımlıyorum, akabinde “veritabanında örneğin şu ismi taşıyan bir ürün var, ama parçaları eksik, verilerden yola çıkarak neden eksik olduğunu araştır ve hatayı çöz” diyorum.

AI first ile kastım bu; tüm kod yazma, hata bulma, debugging gibi işlemlerin tamamen yapay zekaya devredilmesi.

Neden bu şekilde çalışıyorum? Teknik taraf için gerekli mental yükün altına girmemek için. Ben zaten yapay zekanın yaptıklarından eminim. Benim görevim sadece ortaya çıkan neticeyi yani uygulamanın sahip olması gereken davranış biçimlerini check etmek. Hata bulduğumda debug yapmaya baslarsan, o zaman oluşan tüm yeni yapılara hakim olmak için herseyin üzerinden geçmem gerekir ki bu da bende mental yükü artırır. Zaten debug yapmaya baslamak bile başlı başına büyük bir mental yüküdür.

Kodun nasıl şekillendiği beni ilgilendirmiyor. Ben gerekli mimari çerçeveyi oluşturdum ve yapay zeka zaten bunları örnek olarak yeni yapıları oluşturacaktır.

Kisacasi bir ustanın isine karışmamak lazım. Usta, bu çalışmıyor denilerek belki yönlendirilir ama kimse evine gelen bir tesisatçı ustanın problemi çözemediği noktada eline onun çekicini alıp, duvara delik açmaya çalışmıyor, öyle değil mi?

Günlük yasantımızda doğal olan yanı bize doğal gelen süreçleri kendi çalışma tarzımıza da adapte etmemiz gerekir. Eğer yapay zeka ile çalışıyorsam, tüm sorumluluğu ona bırakmam gerekiyor. Elime çekici alıp, bu olmamış diyerek, araya girmek işin mantığına aykiri.

Bu sebeple ya ai first ya da hiç o topa girmeyeceksiniz.

Yazılım Hala bir Zanaat mı?

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/06/08/yazilim-hale-bir-zanaat-mi/>

Şöyle bir yazım var, okuyanlar bilirler: Programcılık sanat mı, zanaat mı?

Programcılık Sanat mı, Zanaat mı?

Bu yazım LLMler ünlenmeden ve benim yazılım konusunda fikirlerim degismeden önce kale aldığım bir yazıydı. Ben yazılımı hiçbir zaman sanat olarak görmedim. Yazılım ustalık gerektiren birşey ve bir zanaattır. Bazılarının idda ettiği gibi siir gibi kod yazınca sair, yanı sanatci, o kod da sanat eseri olmuyor. Sanatin islevi olmaz, ama kodun islevi var ve istenildiği kadar kopyalanabilir (reproduction), ama sanat eserlerinden genelde bir adet ya da çok az sayıda vardır.

Şimdi bu konuda fikrim kismen değişmiş durumda. Programcılık hala bir zanaat, lakin bu kısım LLM'e ve içinde bulunduğu ekosisteme kaymış durumda. Bizler yazılımcı olarak dirigent konumuna geldik. Ben burada kendimi bir ressam gibi hayal ediyorum ve önündeki bir tuvali (uygulamayı) istediğim fırca darbeleri (prompt) ile sekillendiriyorum. Bu bağlanda yaptığım biraz sanati cagristiriyor. Ama sanat ile bagi sadece bundan ibaret. Bir dirigent olarak yine sistemi bir bütün olarak tasarlayıp, çalışır hale getirmem gerekiyor. Bu da yine bahsettiğim o ustalığı ve beraberinde zanaat faaliyetini getiriyor. Yanı yazılım yapmanın dogasi zanaattır.

Full Automated Coding

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/06/08/full-automated-coding/>

Şimdi yine reklam yapmaya başladı denecek, ama yine de söylemek zorundayım:

Opus 4.8'e hemen gecip, bütün yazılım sürecini ona devretmeyen

- Mevzuyu hala anlamamıştır
- Hiçbir AI tool tecrübesi yoktur
- Başka araçlar (codex gibi) ile kötü tecrübesi olmuştur ve AI olayını rafa kaldırmıştır, çünkü daha iyisini kendisi yapabiliyordur
- İş yerindeki güvenlik politikaları (ona, biz de ne olduğunu anlayamadık henüz politikaları diyelim) yüzünden AI araçlarını kullanamıyordu.

Eğer sonuncu söz konusu ise, o isten hemen ayrılır, maas, muasa bakmadan yapay zekanın full entegre kullanıldığı bir işe geçtim. Aynı iş yerinde daha yıllarca kalarak, bu nimetlerden tamamen bihaber kalma ihtimali çok yüksek. Bindiğiniz dalı kesmek üzeresiniz.

Yazılımın Opus 4.8 ve henüz bizim görmediğimiz el altındaki modeller ile artık belli olan tek bir yöne doğru gidiyor: full automated autonom implementation by ghosts.

Bu terimi ben uydurdum, ama ne demek istediğimi anladınız. Geriye sadece bu sistemleri yönetecek programcılara ihtiyaç kalıyor. Onlar da masters of the AI ecosystem olacak, yani çok hızlı bir şekilde o ekosistemlerin kullanımını üzerine ihtisas gerekli.

Eğer bu yolda kendi basıma nasıl ilerlerim diyorsanız, yol haritası bu:

- Sokaga çıkıp, insanları meşgul eden bir problem keşfi
- Claude code ve max subscription
- Sorunu çözmek için opus 4.8 ile bir satır kod yazmadan ürünü geliştirme
- Ürünü hemen yayılabilmesi için ücretsiz dağıtma
- Ürün etrafında hizmet sunma ve para kazanma.

Ben bunu yapıyorum şu anda!

Hadi ürün tutmadı diyelim ki %99 tutmayacaktır, ama siz yapay zekanın bir kenarından tutmuş oldunuz ve bir ürünün nasıl geliştirildiğine uçtan uca tanıklık etmiş oldunuz.

Ufak bir not daha düseyim: Burada vide coding mevzusundan bahsetmiyorum. Bunu yapabilecek kisilerin sağlam bir enformatik altyapısı olması gerekiyor. Mühendisligini okumadiysanız ya da yıllardır programcı olarak çalışmıyorsanız, zaman kaybindan başka birşey olmazdı.

Yapay Zekaları Birbirlerine Kırdırma

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/06/09/yapay-zekalari-birbirlerine-kirdirma/>

Siz hiç iki yapay zekayı birbirine kirdirdiniz mi? Çok eğlenceli.

Kırdırma biraz egzejere bir örnek oldu. Daha ziyade birbirlerinin sağlamasını yapma diyelim buna.

Bir örnek üzerinden inceleyelim.

Prompt hazırladım ve bir feature için Opus çalışmaya başladı. İşi netleştirmesi için AskUserQuestion ismini taşıyan bir aracı kullanmasını istiyorum. Bu durumda Opus varsayımlar yapmak yerine bana sorular sorarak, analizinde ilerliyor.

Sorduğu soruların cevabını biliyorum. Soruları bazen doğrudan cevaplamak yerine, bu soruları ChatGpt'ye yöneltiyorum. Eğer aynı fikirdeyse, sorun yok, ama farklı bir fikir ortaya çıkıyorsa, bu sefer ondan aldığım bilgileri Opus'a veriyorum ve onun fikrini alıyorum. Eğer temelde bir fikir ayrılığı varsa, birbirlerini yiyorlar tabii, ama bu çok ender olan bir durum. Aklın yolu bir olduğu için çok hızlı bir şekilde uzlaşıyorlar.

Almanca'da bir deyim var: der klügere gibt immer nach -> akıllı olan daha esnek davranır. Acaba bunu yapay zeka düstur edinmiş olabilir mi? Çünkü çoğu zaman aynı fikirde olmaları biraz garip, çünkü birbirlerinden haberleri yok, aynı kod baze üzerinde çalışmıyorlar, sadece fikirselsel olarak tartışıyorlar. Bilemeyiz ;-)

İpek Böceği

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/06/09/ipek-bocegi/>

Tüm yazilimi yapay zekaya bırakmış birisi olarak, yetilerimin körelmemesi için ne yapıyorum? Hiçbir şey!

Yıllar harçayarak kazandığınız o yetiler kullanmadınız diye kaybolmazlar. Bisiklet sürmesini öğrenmiş birisi her daim o bisikleti sürecektir yetiye sahiptir.

Yapay zekayı verimli kullanan bir yazılımcı (senior) algoritmaları, veri yapılarını, mimarileri zaten bilen, kullanan, o konular hakkında yeni gelişmeleri takip eden birisidir. Kendisi artık algoritma yazmıyor olsa bile, algoritma okuyabilir, mimari oluşturabilir vs.

Zaten ters mantık şu değil mi? Ben neden artık algoritma yazma yetimi korumalıyım ki? Bunu benden çok daha iyi yapan bir araç var elimde, o yapsın! Ben zaten yaptıklarını okuyabilmek, anlayabilmek, değerlendirebilmek, çöpe atıp, yeniden yaptırabilme yetisine sahibim. Neden ben daha iyi algoritma yazma kabiliyetim için olmamalıyım? Olmamalıyım!

Aynı zamanda hem çok iyi bir programcı hem de çok iyi bir yapay zeka aracı kullanıcısı olmanıza gerek yok. İyi programcılık vasfını artık yapay zekaya bırakma zamanı geldi. Siz yapay zeka kullanırken daha iyi bir programcı olmamalıyım fikrini tasımaya devam ediyorsanız, kapasitenizin çok büyük bir kısmını doğru yerde kullanmıyorsunuz demektir. Kullanmayacağınız yetilere yatırım yapmak yanlıştır. Bunun yerine bir metamorfik dönüşüm içinde yapay zekaya her alanda hükmetmek için gerekli tüm yetileri kazanma savaşı vermek daha mantıklıdır. Gerekli yetiler artık iyi kod yazmak, algoritma kurmak, mimari oluşturmak değildir. Yeni yetiler gereksinim analizi, müşterinin isteklerini anlamak, yapay zekayı yönlendirmektir. Bu konularda uzmanlaşmanız gerekiyor. Diğerlerini artık araçlar çok daha iyi yapıyor. Orada geliştirebileceğiniz kas kalmadı. Teknik konulara çok çalışarak hipertrofinin size birşeyler katmasını beklemeniz anlamsız bir çabadır.

Bundan böyle bir satır kod yazmayacak birisinin iyi bir programcı kalması fikri çöptür. Tabi ben burada yeni yetişen programcılardan bahsetmiyorum. Temeli sağlam senior programcılar için geçerli söylediklerim. Onların zaten doğaları gereği herşeyi merak ettiklerinden, zevk aldıkları alanlarda (algoritma, mimari vs) kendilerini geliştirmeye devam ederler, çünkü bunu zorunluluk olarak değil, eğlence olarak görürler. Benim bahsettiğim konu daha ziyade, “illa A, B, C yetilerinin körelmemesi gerekir, onlar üzerine çalış” deyiminin zirva olmasıdır.

Marifet gereklilikleri görüp, önü tatmin edebilecek yeni yapıya dönüşmektir, aksi

taktirde insan olduğu yerde sayar ya da biraz bundan biraz ondan yapar, ama tam anlamıyla calistigi alana hakim olamaz.

Bir ipek böceğini düşünün, ne demek istediğimi daha net anlayacaksınız. Bir kelebek aynı zamanda bir kelebek, bir ipek böceği ya da ipek güvesi değildir. Bir kelebek kelebektir, ama gectigi o süreçleri kendi içinde tasir. Kelebek artık uc-maya odaklanır, koza örmeye değil. Yapay zeka ile çalışmak isteyen bir senior programcı da artık iyi bir programcı olma derdinden vazgeçmek zorundadır, çünkü artık programcı değildir.

Yeni Derleyiciler LLM'ler

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/06/09/yeni-derleyiciler-llmler/>

Artık kod yazmaya gerek kalmadı söylemlerime sürekli dolaylı ya da dogrudan itirazlar geliyor. Yanı bir yerlerde mutlaka lazım olacaktır, biz yazmaya hazır olalım minvalinde söylemler genelde.

Hayır, kod yazmaya gerek kalmadı! Nedenini açıklayayım.

Ben ilk kod yazmama deneyimlerime Opus ve Sonnet 4.5 ile başladım. Sonnet bu konuda çok başarılı değildi ve ben çoğu yeri elden tamamlamak zorunda kalıyordum. Daha sonra Opus 4.5 geçtim ve durum da daha da kod yazmamaya doğru gitti. Opus 4.6 ile durum tamamen değişti ve ben neredeyse %95 lere geldim kod yazmama isinde. Akabinde Opus 4.7 hayal kırıklığı yaratsa da %90 ların üzerinde kodun yazılma işini ona bıraktım. Şimdi Opus 4.8 ile çalışıyorum ve bu oran %100. İlk promptu 4-5 gün önce verdim ve o günden sonra 1 satır kod yazmadım ve bu böyle devam ediyor.

Çoğu programcı kendisini kod yazmak üzerinden tanımladığı için, LLM'ler ile kod yazmama olayı onlara bir tehdit gibi geliyor ve icgüdüsel olarak karşı koyuyorlar. Lakin durum çok farklı bir yere geldi, şöyle bir örnek üzerinden açıklayayım. Artık hiç kimse bir derleyicinin ürettiği assembler koduna bakıp, bu olmamış, ben daha iyi yaparım demiyor. Herkes artık gözü kapalı derleyicilere güveniyor. İşte yeni cagin derleyicileri LLM'ler.

Kod yazmak yazilimcilik mesleginin zaten çok küçük bir bölümü idi. Ana mesele her daim müşteriye anlamak ve onun istediği ürünü ortaya koyabilmektir. Bunu kod yazarak değil, çok büyük oranda çerçeveyi tayin ederek yapıyoruz. Bu belli olduktan sonra, oturup kodu yazmak artık marifet değil. Artık bu sıkıntı da ortadan kalktığına göre, artık tamamen müşteri ve onun gereksinimlerine odaklanabiliriz.

Yapay Zeka Yolculuğumun Kısa Hikayesi

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/06/10/yazay-zeka-yolculugumun-kisa-hikayesi/>

Uzun bir zaman önce şu an üzerinde çalıştığım ürünü geliştirmeye başladım. İlk zamanlarda Github Copilot IntelliJ plugini ile auto complete yaparak ilerledim. O zamanlar bugünkü anlamda agentik bir yazılım modeli mümkün değildi.

Modeller iyilesmeye başladıktan sonra, takriben 1.5 sene önce Claude Sonnet 4.5 ile yazılımı tamamen yapay zekaya devreme sürecim başladı. Bu modellerin yetersiz kalmaya başladığını anladıktan sonra Opus 4.5 e geçtim ve çok hızlı bir şekilde üzerinde çalıştığım uygulamayı geliştirmeye devam ettim.

Geçen senenin agustos ayında Opus 4.6 kullanmaya başladım. Bu bendeki yazılım konusundaki fikrinsel kırılımin başlangıcı oldu. O noktadan itibaren ışık hızı ile geliştirmeye devam ettim. Normal şartlarda aylar ya da yıllarımı alacak olan modülleri sadece haftalar içinde hayata geçirmek mümkün hale geldi. Zamanım olmadığı için ürüne dahil etmek istemediğim ve geliştirilmeleri karmaşık ürünleri bile pipeline olarak, devam ettim.

Çok uzun bir süre Github Copilot CLI ile çalıştım. 3-4 ay öncesine kadar herşey hızlı bir şekilde ilerlerken, değişen kullanım ve fiyat politikaları ile bu aracı kullanamaz hale geldim. Uzun bir süre buna dayanmaya çalıştım. Paramla rezil oldum. Haftalar süren rate limitler yedim. Opus 4.7 gelmesi ve Opus 4.6 nin devre dışı bırakılması ile işler daha da kötüleşmeye ve ilk baslardaki heyecanım kaybolmaya başladı.

İki hafta önce Copilot kullanmayı sonlandırdım ve Claude code ve max20 aboneliğine geçtim. Opus 4.8 ile orada tanıştım ve Opus 4.6 dan çok daha iyi bir deneyim yaşamaya başladım.

Bugün itibari ile Fable 5 kullanmaya başladım ve ilk feature implementasyonunu yaptım. Gerçekten de tadından yenmiyor. Bu hızla düşündüğümde daha kısa bir zamanda ürünü tamamlamış olacağım.

Ben bu satırları yazarken Fable arka planda yeni bir feature implemente ediyor :)

Gereksinim Analizi

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/06/10/gerensinim-analizi/>

Bir feature implementasyonu öncesinde, ait olduğu alana ve hangi özelliklere sahip olması gerektiğini daha iyi anlayabilmek için gereksinim analizi ile başlıyorum. Bunun gerçek muhatabı aslında müşteri. Lakin ben belli bir piyasa için bir ürün geliştiriyorum ve bir müşteriye doğrudan erişimim olmadığı için piyasa araştırması, ürün kıyaslaması ve yapay zeka yardımı ile gereksinim analizi yaparak ilerlemek zorundayım.

Burada zaman içinde bir çalışma şablonu oluştu. Önü sizinle paylaşmak istiyorum.

Claude modelleri teknik analiz konusunda çok iyiler. Özellikle mevcut kodu inceleme ve gerekli değişikliklerin nasıl yapılması gerektiğine dair nokta atışı analizler yapıyorlar. Lakin bir alana ait gereksinim analizinde Chatgpt'nin daha iyi olduğunu fark ettim. Onunla karşılıklı dialog halinde bir konu üzerinde çalışmak çok daha kolay. Bu yüzden tüm gereksinim analizini onunla yapıyorum ve çıkan analizi Fable 5 ile paylaşıyorum. Eğer gereksinim tam anlamıyla ve detaylı olarak analiz edildi ise, Fable 5 bu analizi çok hızlı bir şekilde, otonom olarak eksiksiz olarak koda dönüştürebiliyor.

Implementasyon sonunda oluşan kodu Chatgpt ile paylaşarak, kodun yapılan analizi ne kadar tatmin ettiğini soruyorum. Bu şekilde ping-pong vari feature implementasyonu tamamliyorum.

Artık Kod Yazmaya Gerek yok

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/06/11/artik-kod-yazmaya-gerek-yok/>

Artık kod yazmamıza gerek yok. Son 10 paylaşıma bakarsanız, yazdıklarımın ana teması bu noktaya işaret etmektedir. Örnek olarak derleyicileri verdim. Bu konuyu biraz daha irdelemek istiyorum.

Bir derleyici ve bir LLM aynı şeyler degiller, ama prensiplte çok benzer çalışıyorlar. Ortak özellikleri ve farklılıklarına programcı perspektifinden inceleyelim.

Programcının yazılım konusundaki rolünün başka bir alana kaydığı konusunda hemfikir olduğumuzu düşünüyorum. Bu artık hiç kod yazmamayı ya da çok az. kod yazmayı gerektiren bir değişim. Bana göre artık kod yazmaya gerek yok. Bazılarına göre var.

Derleyici-LLM analogisini yakından inceleyim. LLM öncesi mekanizma şu şekilde işliyordu: Programcı -> Java kodu -> Derleyici -> Makina kodu. LLM'ler ile bu şu şekilde değişti: Programcı -> Prompt -> LLM -> Java Code -> Derleyici -> Makina kodu. Buna göre LLM artık yeni derleyici seviyesi.

Hem derleyici hem de LLM örneğinde soyutluk seviyesi değişti. Derleyiciler ile makina kodu yazma zorunluluğu ortadan kalktı. Yani programcılar artık makina kodu yazmaz oldular. Bunun için bir yüksek seviyeye geçerek, isteklerine Java ya da C gibi yüksek bir dilde ifade etmeye başladılar. Aynı şey yapay zeka kullanımında da gerçekleşti. Soyutluk seviyesi Java ya da C ile kod yazmaktan, ne yapılacağını LLM'lere söyleme seviyesine geçti.

Enformatik tarihi aslında sürekli soyutluk seviyesinin yükselmesinin toplamıdır.

Örneğin 1960 ların bir Assembler programcısı günümüz programcisina büyük bir ihtimalle şunu söylerdi: “siz modern programcılar artık programlama yapmıyorsunuz. Sadece mantığı tarif ediyorsunuz”.

1980 lerin bir C programcısı şunu söylerdi: “Java programcılarını donanımdan bihaber.”

Günümüzde ise LLM'ler ile artık kod yazmıyoruz. Yapısal olarak bunların hepsi aynı kafiye çıkıyor.

Tekrar derleyiciye dönelim. LLM ile derleyici arasındaki en önemli fark, derleyicilerin kod derlerken semantik bir garanti vermeleridir. Bu yüzden çıktıları deterministiktir ve hep aynı sonuçları verirler. Ama bir LLM için bunu söylemek mümkün değildir. LLM bir sonraki token'in ne olduğunu hesaplar ve bu istatistiksel hesaplama her defasında başka bir sonuç verebilir. Bu yüzden LLM

bünyesinde formal bir doğrulama mantığı yoktur. Sonuç deterministik değildir. Aynı prompt değişik kod üretebilir. Ama çıkan iki değişik sonuç yine de doğru olabilir. bu kısmı biraz acalim.

Bir Java programcısı hayal edelim. Bu programcudan bir Spring boot uygulaması geliştirmesini isteyelim. Bu programcı 3 ay arayla aynı uygulamayı iki sefer sıfırdan programlasın. Sizce bir derleyici gibi aynı kodu yazabilir mi? Ama emin olabileceğiniz şey ne olacaktır? Uygulama çok değişik yapılandırılmış olsa bile, istediğimiz şekilde çalışıyor olacaktır. LLM de zaten aynı şeyi yapmaktadır. Her seferinde aynı prompt ile başka bir kodun ortaya çıkması sorun teşkil etmemektedir. Önemli olan semantik transformasyondur. Semantik anlamda kod benzer yapıda olduğu sürece, sonuç istediğimiz şekilde olacaktır.

Günümüzde LLM'lere karşı kullanılan deterministik olmadıkları argümanı geçerli bir argüman değildir. Çalışan bir kod için LLM'in deterministik olmayışı önem arz etmemektedir. Ona kalırsa bir programcı da deterministik değildir, ama her deneyisinde çalışan bir kod üretebilmektedir.

Yine de derleyici ve LLM arasında mutlak bir farklılık vardır. Derleyici kendi işini yapabilmesi için kodun şekillendirilmiş olması gerekmektedir. Yani derleyici çözüm üretmez. Ama LLM ona verilen bir prompt ile bir çözüm üretebilmektedir. Bu yüzden LLM sadece bir derleyici değildir, bir programcı gibi çözüm geliştiren bir şeydir.

Teknoloji Ötesi

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/06/11/teknoloji-otesi/>

Kusuruma bakmayın arkadaşlar, ama büyük bir değişim icindeyiz yazılım camiası olarak ve topyekün teknolojinin arkadasındaki epistemolojik sorulara yönelmemiz gerekiyor, çünkü mevzu artık teknoloji, onun kullanımı ve bu konuda ne kadar iyi olduğunuz değil. Cevap bulmamız gereken sorular var. Bunlar:

- Uzmanlık nedir?
- Ben artık bir programcı olarak kalabilir miyim?
- Rolüm ne olacak?
- Alan bilgisi mi önemlidir, kod bilgi mi?
- Yapay zeka çağında programcı olarak nerede olacağım?

Ben sürekli bu konulara değiniyorum, değinmeye devam edeceğim, çünkü bir cisim yaklaşıyor ve kendim için geçerli olmasa da sektör adın hazırlık yapmak gerekiyor. Nacizane tavsiyem mümkün mertebe hızlı bir şekilde bu konularda fikir yürütmeye baslamak olurdu.

Yazılım Artık Epistemolojidir

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/06/11/yazilim-artik-epistemolojidir/>

Yazılım bir ontoloji olmaktan çıkıp, yapay zeka ile epistemoloji olma yoluna girdi. Teknoloji ve varlığını konuşurken (nasıl programlanır, nasıl çalışır, framework nedir vs), onun yerine birdenbire bilinc nedir (skynet), LLM çağında bilmek nedir, uzmanlık nedir gibi konuları konuşuyoruz artık.

Bu geçiş artık ne yazık ki kolay değil. Bu yazımda teknolojik fay hatlarından bahsettim:

Zaman Eksenindeki Teknolojik Fay Hatlarının Programcılar Üzerindeki Etkileri

Bu artık teknolojik bir fay hattı değil, başka bir yaşam formuna evrilme. Bu konudaki düşüncelerimi sonraki yazılarımda açıklamaya devam edeceğim. README.md

İşin Özü

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/06/11/isin-ozu/>

Şimdi kısa bir yazılım tarihine göz atalım.

Bit ve bytelar ile başlayan şey daha sonra makina kodu, assembly, c, java, çatılar, dsl, no-code ve llm olarak devam etti. Biz şu anda bu zincirin en tepesinde duruyoruz. Yani programcılığa en soyut seviyeden bakıyoruz.

Her seviye bizim program yazış tarzımız üzerinde etkili oldu. Çalışma tarzımız değişti, ama değişmeyen bir öz var. Kod yazıyoruz ama onun da şekli, şemali değişiyor. Yani kod yazmak işin özü değil. Değişmeyen o öz ne?

Programlama aslında kod yazmak değil, niyet ifade etmektir.

Kod yazma işini LLM'e bırakmak, işin özünden uzaklaştığımız anlamına gelmez. Aksine LLM bizi bu öze daha da yakınlaştırdı, çünkü artık alıs harikalar diyarında vari istediğimiz herşeyi yapabilir hale geldik. Niyetimizi bir prompt ile çok daha net ifade etme şansımız var. Bir DSL (domain specific language) olan prompt insanın mantık ve doğasına en yakın olan bir yapı ve o bahsettiğim özde kalmanın en kolay yolu.

O yüzden asıl mesele kod yazmak mı yazmamak mı değil, işin özünden devam etmek mi, etmemek mi dir.

Not: Benim yazılarım daha çok işin epistemoloji tarafına dönüyor olacak. Sizin için sıkıcı olmaya başladı ise, haber verin, bu konuda yazmayı bırakacağım :)

Yeni Soyutluk Seviyesi

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/06/11/yeni-soyutluk-seviyesi/>

Soru net olarak Şu:

LLM'ler programlamanın özünü mü deęiŐtıyor yoksa bir sonraki soyutluk katmanına hazırlık mı?

Enformatik tarihine baktığınızda, bu sorunun cevabını net olarak görüyoruz.

Bugünkü çalışma modeli:

Müşteri -> Gereksinim -> Programcı -> Prompt -> LLM -> Kod

Bir üstteki soyutluk seviyesi

Müşteri -> AI -> Ürün

Yanı ne olacak? Yeni soyutlama ya da sentez yapıldığında, alt katmanların üstü örtülür ve görünmez hale gelirler, çünkü onlara gerek kalmamıştır.

Programcılık diye bir meslek kalmayacak. Doğal dili anlayan yapay zeka müşteri ile küçük bir sohbet sonrasında istediği ürünü ortaya koyacak.

Yapay Zeka İle Nasıl Çalışıyorum

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/06/12/yapay-zeka-ile-nasil-calisiyorum/>

Yapay zeka ile değişen çalışma tarzımı örnek olabilmesi açısından sizinle paylaşmak istiyorum.

Artık IntelliJ / Android Studio uygulamalarını yapay zekanın yaptığı değişiklikleri takip etmek için kullanıyorum. Çoğu zaman commit penceresindeyim ve üzerinde değişiklik yapılan ya da yeni eklenen dosyaları, ne yapıldığını anlamak için editörde acararak, inceliyorum.

Bir prompt ile aldığım netice tatmin edici ise, hemen bir commit ile workspace i temizliyorum, çünkü bir sonraki prompt hatalıysa ve geri alınması gerekiyorsa, mevcut çalışan koddan ayırt edilemeyeceği için tehlikeli bir durum oluşuyor. Bunun önüne geçmek ve yapılan işlemleri birbirlerinden temiz bir şekilde ayırt edebilmek için sıkça commit yapıyorum. Feature tamamlandığında git squash ile tek bir commite çevirip, pushluyorum.

Yapay zeka ile interaksyonum sadece konsol üzerinden gerçekleşiyor. Claude code cli kullanıyorum. Her uygulama katmanı için ayrı bir workspace kullanıyorum ve her katman için bir cli çalışıyor.

Chatgpt desktop / web uygulama geliştirmek için kullandığım ikinci yapay zeka aracı. Önü gereksinim analizi için kullanıyorum. Oradan çıkan analizleri Fable 5 ile paylaşıp, implementasyonu yaptırıyorum.

Artık kod ve test yazmıyorum. Fable 5 in entegrasyon testleri ve birim testleri yazmasını istiyorum. Bunlara güvenmediğim için onay / kabul testleri için onay/kabul kriterlerini ihtiva eden specler hazırlıyorum. Fable 5 bunlardan test kodu oluşturup, kosturabiliyor. Böylece uygulamanın blackbox olarak test edilmesi ve onay/kabul kriterlerinin tatmin edilmiş olmaları test bağlamında yeterli oluyor.

Yeni bir projeye başladığımda öncelikli bir programlama dil seçimim olmuyor. Genelde Java, Typescript, Dart gibi dilleri kullanıyorum. Lakin çalıştığım alana göre bu değişiklik gösterebiliyor. Örneğin remote control amacıyla cihazlar üzerinde çalışan agent uygulamaları için Go dilini kullanmıştım. Artık poligot olan ben değilim, yapay zekanın kendisi.

Bir problem ile karşılaştığımda sorunu kendim çözmeye çalışmıyorum, debug yapmak gibi. Burada yine yapay zekaya gerekli talimatları, logları, oluşan veri setini vererek, problemi analiz etmesini ve çözmesini istiyorum.

Yapay zekanın yaptığı her analiz sonunda çözümü ihtiva eden bir dosya oluştur-

masını istiyorum. Bu dosyalar belli bir dizinde toplanıyor ve kodun ve uygulamanın hafızası haline dönüşüyor.

Yeni bir uygulama geliştirmek istediğimde, önce ilk modülleri elden programlayıp, referans olacak mimari, modüler yapı ve teknik çerçeveyi oluştuyorum. Yapay zeka devreye girdiğinde bu yapıları birebir kopyalamaya başlıyor. Bu şekilde mimariyi ve kod yapısını belli bir çerçevede tutmak mümkün oluyor.

Tamamen bıraktığım alışkanlıklarım:

- Kod / test yazmak
- Ide içinde ya da gradle ile testleri koşturmak
- Test driven development yapmak
- Debug yapmak
- Refactoring yapmak

Ben artık tamamen AI first güdümlü çalışıyorum. Bu benim için teknik tarafına değil, gereksinim analizi kısmına odaklanmamı mümkün kılıyor.

Kodun yapısına ve kalitesine dolaylı olarak, oluşturduğum çerçeve dahilinde etki etmiş oluyorum. Bu yüzden yapay zekanın oluşturduğu kod hakkında endişem olmuyor. Özetle kodun kalitesi, yapısı ve ne durumda olduğu konuları ile ilgilenmiyorum. Beni ilgilendiren tek şey onay / kabul kriterlerinin uygulama bünyesinde doğru bir şekilde vücut bulmuş olmaları. Oluşan uygulama benim için bir blackbox ve içinde ne dolaplar döndüğü, benim istediğim şekilde çalıştığı sürece beni hiç ilgilendirmiyor.

Gereksinim Analizi

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/06/12/gereksinim-analizi/>

Bir ürün geliştirmek için muhattap alınması gereken tek şahıs müsteridir. En ideal şartlarda müşteri SIKlikla yazılım ekibi ile bir araya gelir ve soruları cevaplar. Çoğu zaman aslında müşterinin de ne istediğini bilmediği ortaya çıkar, ama yine de ürüne dair bir vizyon geliştirmek ve gerekli ürünü ortaya koymak bu şekilde kolaylaşır.

Müşterinin yazılım ekibi ile bir araya gelemeyeceği durumlarda bir vekile (customer proxy) ihtiyaç duyulur. Bir şekilde gereksinimlerin ekip içindeki yazılımcılar tarafından analiz edilmesi ve koda dönüştürülebilir hale getirilmesi gerekmektedir. Müşterinin vekili bu görevi üstlenir ve yazılım ekibi ve müşteri arasında köprü vazifesi görür.

Bu bahsettiğim iki durum, ya müşteri ya da vekilinin yazılım ekibi ile çalışıyor olması, olması gereken en sağlıklı yöntemdir. Ama çok ender rastlanan bir türdür. Genelde bir gereksinim analiz mühendisi kafasına göre gereksinim analizi yapar ve bunları yazılım ekibine verir. Nasıl bir sonuç çıktığına da mutlaka şahit olmuşsunuzdur.

Benim durumumda ortada ne müşteri var ne de vekili. Gereksinim analizi işini de başka birisine devretmek istemezdim. Bu yüzden gereksinim analizi için Chatgpt yi kullanıyorum. Chatgpt bir nevi customer proxy rolüne geçiyor ve alan için gerekli analizi detaylı bir şekilde yapabiliyor.

Bu şekilde karmaşık bir alana ait gereksinimlerin tespitini, veri yapılarını, gerekli süreçleri ve alan analizlerini yaptırmak çok daha kolaylaşıyor. Buradan çıkan analizler yardımı ile backend ve frontend için gerekli kodu Fable 5 kolay bir şekilde oluşturabiliyor. Artık kod yazmaya gerek kalmadı diyerek bu süreci kastetmiş oluyorum.

Fable ile Chatgpt Nasıl Beraber Çalışırlar?

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/06/13/fable-ile-chatgpt-nasil-beraber-calisirlar/>

Bilgisayarında claude code fable ve chatgpt desktop sürümünü birbirleri ile birlikte çalışacak şekilde kullanıyorum. Chatgpt analiz konusunda, fable ile teknik implementasyon tarafında daha iyi. Aklıma gelen ilk şey doğal olarak, benim aradan çekilerek, birbirleri ile sohbet halinde benim taleplerimi yerine getirebilir, getiremeyecekleri oluyor. Bu doğrudan mümkün değil, ama dolaylı olarak yapılabiliyor.

Birlikte çalışabilmeleri için sağladıklarım:

- İkisi de kodun yer aldığı workspace alanını doğrudan erişebiliyor. Chatgpt git aracılığı ile yapılan tüm değişiklikleri takip edebiliyor ve analizlerinde güncel kod durumunu kullanabiliyor.
- Fable işini bitirdikten sonra bir session report oluşturmasını istiyorum. Bunu chatgpt ile paylaşıyorum ve gerekli analiz buradan da yürütebiliyor.
- Ortak CLAUDE.md dosyasını kullanabiliyorlar. Chatgpt bu dosyada yer alan temel prensipler doğrultusunda kendi analizlerini şekillendirebiliyor.

Bu saymış olduğum konular iki yapay zeka sisteminin birlikte çalışmaları için yeterli oluyor.

Henüz uygulamadıklarım:

- MCP üzerinden ikisinin arasında bağlantı kurulabilir
- Ajan orkestrasyonu üzerinden işbirliği yapabilirler

Adım adım insansız yazılıma doğru ilerliyoruz.

Fable 5 Masal Oldu

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/06/13/fable-5-masal-oldu/>

Birisi Fable 5 i hacklemis ve Mythos özelliklerini ortaya cikarmis. Claude 1000 saat test ettik, herşey güvenli diyordu :)

<https://lnkd.in/eHpgzN2K>

Bende şu an Fable 5 çalışıyor ama icerde Opus 4.8 e routing yapıyor olabilir. Zaten güvenlik söz konusu olunca default Opus 4.8 e yönlendiriyordu promptları.

Kac gün oldu Fable 5 cikali? 4 gün, 5 gün? Ben cikdigini duyduğum ilk saatten beri Fable 5 kullanıyorum. GPT, Opus final onun yanında hikaye. Fable gerçekten başka bir seviye.

Fable 5 ile yazilm yapmak ismine yarasir bir şekilde masal gibiydi. Hiç kodun yazilmadigi, sadece gereksinimlerin olduğu bir masal dünyasi. Ne yazık ki bitti.

Opus 4.8 isimizi görüyor, sıkıntı yok.

Adak falan mi adasak acaba Fable 5 için, belki daha hızlı geri gelir? Ben klavye ve faremi adak vermeye hazirim, yeter ki geri gelsin ve masala kaldigimiz yerden devam edelim.

Loop Engineering

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/06/13/loop-engineering/>

Ok, time for the next mind shift.

Artık prompt engineering değil, onun yerine loop engineering yapıyorum.

İkisinin arasındaki fark ne?

Prompt engineering türünde yapay zeka ile sürekli interaksyon halindesiniz. Prompt veriyorsunuz, o birşeyler yapıyor, siz sonuca bakıyorsunuz, düzeltmek istedikleriniz için yeniden bir prompt yazıyorsunuz ve bu döngü sürekli bu şekilde devam edip, gidiyor. Kısaca prompt engineering ile şu kodu yazıyorsunuz. Github Copilot CLI ile bu şekilde çalışıyordum.

Claude code ile durum değişti ve loop engineering yapmak mümkün hale geldi benim için.

Loop engineering nedir?

Artık task bazlı düşünmüyorum. Üzerinde çalışmak istediğim bir feature var ise, bunu bir bütün olarak Opus 4.8 de veriyorum ve o bir döngü içinde analizden testlere kadar gereken tüm adımları kendi başına koşturuyor. Artık araya ben girmiyorum. Prompt engineering yaparken sürekli araya girmem gerekiyordu ve bu yüzden karmaşık uygulama özelliklerini (feature) implemente etmek daha uzun zaman alıyordu. Loop engineering sayesinde yapay zeka ile çalışma tarzım tamamen değişmiş oldu.

Pratikte bu loop nasıl oluşturuluyor?

Bir ikiye 3 kişiyiz.

- Ben: Product owner ve alan için karar verici
- Gpt: Mimar, prompt designer ve kodu review yapan arkadasımız
- Opus 4.8: Multiagent programcimiz, yanı programcılarımız

İlk adımda üzerinde çalışmak istediğim uygulama özelliğini (feature) seçiyorum ve Gpt'ye şöyle bir prompt giriyorum:

Bu yeni özelliği analiz et. Opus için bana bir loop-planı oluştur. Bu plan model, backend, frontend, testler, rizikolar ve onay/kabul kriterlerini ihtiva etmeli.

Çıkan prompt 4,5 loop paragrafı ihtiva eder ve Opus bunları adım, adım imp-

lemente edecektir. Opus işini bitirdikten sonra tekrar Gtp'ye dönerek, Opus'un yaptıklarını analiz etmesini istiyorum. Buradan çıkan review dokümanını tekrar Opus ile paylaşıyorum ve eksikleri tamamlamasını istiyorum.

Benim buradaki tek rolüm neyin yapılacağını yanı neyi tayin etmek, nasıl yapılacağına Gpt ve Opus karar veriyorlar. Bunu gerçekleştirmek için hem Gpt ve Opus arasında bir loop oluşturuyorum hem de Opus'un kendi loop mekanizmasında istediğim sonucu çıkarması için gerekli yönlendirmeyi Gpt sayesinde yapmış oluyorum.

Bir sonraki step tamamen aradan çekip, şunu yapın demek olacak. Bunun için Gpt ve Opus'u birlikte çalışabilecek şekilde entegre etmek gerekiyor, yanı Gpt Opus'a gerekli loop promptları verebilmeli. Bu Jira üzerinden ticket oluşturularak da çözülebilir. Bu konu üzerinde çalışacağım. Gelismelerden sizi haberdar ederim :)

Yapay zeka hakkında yazılarıma buradan ulaşabilirsiniz:

Yapay Zeka Konulu Yazılar

Hala Prompt Engineering mi Yapıyorsunuz?

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/06/13/hala-prompt-engineering-mi-yapiyorsunuz/>

Komple bir envanter yönetimi sistemini (dashboard, envanter kalemleri, depolar, hareketler, depo transferleri, sayımlar, reçeteler, sipariş önerileri, satın alma siparişleri, mal kabulleri, tedarikçiler, raporlar bölümleri; angular, spring boot backend, sayısız yeni api, dto, mapper, service, entity sınıfları, liquibase scriptleri, unit ve entegrasyon testleri ile) loop engineering ile 3 gün içinde tamamladım. Kendin kodu yazmaya kalsaydım, muhtemelen minimum 3 ay uğraşırdım. Büyük bir ihtimalle daha uzun bile sürebilirdi. Buna paralel sayım yapmak ve depolarda mal kabulü için bir Flutter mobil uygulamasına başladım. O da yarın tamamlanmış olacak.

Ve...

Bir satır kod bile yazmadım!

Hala prompt engineering mi yapıyorsunuz?

Yapay Zeka Araç Kullanımı Nasıl Evrildi?

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/06/13/yapay-zeka-arac-kullanimi-nasl-evrildi/>

Yapay zeka araçları kullanımının zaman içinde bende nasıl değiştiğini kısaca paylaşayım.

- 2022 başlarında IntelliJ IDEA bünyesinde Github Copilot plugini kullanmaya başladım. O zamanlar hatırladığım kadarıyla chat modu yoktu. Sadece autocomplete yapma özelliği ile ben kod yazarken bana destek oluyordu. Bunu ilk gördüğümde, yolculuğun nereye gideceğini anlamıştım.
- 2023 + 2024 de plugine chat özelliği eklendi ve bugün bildiğimiz şekli ile prompt engineering yapmaya başladım.
- 2025 de Github copilot cli geldi ve ben tamamen IntelliJ / Android studio bünyesinde çalışmayı bıraktım ve konsola geçtim. Birkaç hafta öncesine kadar da prompt engineering yapmaya devam ettim. Burada birden fazla ajan ile çalışmanın nasıl olduğuna dair ilk deneyimlerini yapmaya başladım.
- Birkaç hafta önce copilot'ın kullanım ve fiyat politikaları radikal bir şekilde değiştiği için tamamen claude code'a geçtim.
- Bu zamandan beri Claude code ve Gpt ile loop engineering yapıyorum.

Loop engineering terimi aslında benim bugün dikkatimi çeken bir konuya dönüştü. Ben aslında haftalardır loop engineering yapıyordum, bugün onun farkına varmış oldum. Loop engineering ile uygulama özelliklerini (feature) tek sürümde bitirmek daha kolay bir hale geldi.

Bundan sonra yapay zeka araçları kullanımı nereye evrilecek dersiniz?

Küçük bir spoiler vereyim: ürün geliştirmenin insansız yapıldığını hayal edin.

Intent Based Programming ve Intent Specific Language (ISL)

Kaynak: <https://kurumsaljava.com/2026/06/14/intent-based-programming-ve-intent-specific-language>

Eskiden programcı olarak nasıl soruna cevap arardım. Bu durum tamamen değişmiş durumda. Artık ne sorusunun peşindeyim. Programlama tarihi de LLM'ler ile birlikte nasıl sorusundan ne sorusuna doğru evrilen bir soyutlama tarihine dönüşüyor.

Günümüzde programlama paradigmalarının evrimine canlı, canlı şahit oluyoruz:

İmperatif -> Deklaratif -> Niyet Tabanlı (intent based) Programlama

Niyet tabanlı programlama ile ne kast ettiğimi açıklayacağım.

Ben Java dilinde çok uzun bir dönem imperatif kod yazdım. Java 8 ile gelen Stream API ilk deklaratif kod yazma imkanı sağladı. Java 8 öncesi for, if, add yapısı Java 8 ile filter, map, collect e döndü. For döngüsü yerine filter yapısını kullanarak ne yapılması gerektiğini tayin ediyorum, ama nasıl yapılması gerektiğine JVM kendisi karar veriyor. Stream API ile gelen en büyük değişiklik bu oldu.

Yapay zeka ile bu çalışma tarzı yine bir üst soyutluk seviyesine taşınmış oldu. Artık promptlar ile “x modülünü yap, şunu desteklesin, bunu yapabilsin” yine ne yapılmasını gerektiğini tayin ediyorum, ama artık şunu filtrele, şu algoritmayı kullan bile demiyorum. Sadece niyet (intent) belirtiyorum. Bu da aslında yeni bir paradigmanın doğuşu: Intent Programming. Belki buna semantik programlama bile denebilir.

Prompt benim için bir DSL (domain specific language). DSL ile bir problem tanımlanır. Aynı şey prompt için de geçerli. Prompt doğal dil ile yazılmış bir DSL.

Bir üst soyutluk seviyesine saracak olursak, prompt aslında DSL değil, ISL (Intent Specific Language), çünkü DSL'de olduğu gibi syntax artık önemli değil, daha çok semantik içerik önemli.

Eskiden derleyiciler Java -> Bytecode -> Makina kodu şeklinde çalışıyorlardı. Şimdi ise niyet -> LLM -> Java, yani LLM bir üst seviye derleyici gibi davranıyor. Kısaca LLM'lere prompt compiler diyebiliriz.

Eskiden yazılımcı nasıl yapıldığını bilen kişi idi. Yeni yazılımcı ise problemi en doğru şekilde modelleyen kişi olacak. Burada yine domain driven design öne çıkıyor, çünkü ne sorusuna cevap verebilmek için alanı çok iyi tanımak lazım.

Ben artık kod yazmıyorum. Sadece niyetimi ifade ediyorum. Kod insan ile makine arasındaki son ortak dil olmaktan çıkıp, yapay zekanın insanlar adına ürettiği bir ara temsile dönüşüyor. Şimdiye kadar gördüğümüz tüm deklaratif programlama teknikleri son durak değildi. Onlar bizi prompt programlamaya hazırlamış oldular.

Yazar Hakkında

Özcan Acar, yazılım geliştirme, Java, çevik yazılım geliştirme, yazılım mimarisi ve yapay zeka destekli yazılım geliştirme konularında yazılar yazan bir yazılım geliştiricisidir.

Web siteleri:

- <https://kurumsaljava.com>
- <https://pratikprogramci.com>

Sosyal medya:

- X: <https://x.com/oezcanacar>
- Insta: <https://www.instagram.com/oezcanacar>